

DRUŠTVENE IN DRUGE SLOVENSKE VESTI

Petrinidesetletnica ustanovi-
ni J. S. K. Jednote bo prošla-
na družbo št. 108 v Girardu,
v soboto 30. septembra zve-
stelo veliko veselico in koncer-
ta v S. N. Domu. Sodelovala
sta samostojni pevski zbor
"Nas Dom" iz Loraina.

Pipetownu, Pa., priredi ve-
selico družbo št. 13 JSKJ v so-
boto 30. septembra. Veselica
bo vršila v S. N. Domu in se
pričela ob sedmih zvečer.

Plesno veselico priredi dru-
štvo št. 40 JSKJ v Claridgeu,
na večer 30. septembra.
Prireditve: S. N. Dom.

Seja federacije JSKJ društev
v Ohio, se bo vršila v ne-
dijo 1. oktobra v S. N. Domu
v Girardu. O. Seja se prične ob
popoldne.

Štehrno poroko sta dne 23.
septembra obhajala Mr. in Mrs.
Frank Mikec v Strabane, Pa.
Prireditve: S. N. Dom.

Uredništvu Nove Dobe se
dne 23. septembra prišlo iz Cleve-
landa, Ohio, pismo od Mrs. Mary
Kerzishnik iz Springa, Wyo., pred-
sednice tamkajšnega ženskega dru-
štva št. 134 JSKJ in lastnica
Butte hotela. Njen pred-
log je bil, da bi se v Clevelandu
priredila velika slovenska razstava
v Chicagu, ki bi bila podprta
s strani ameriškega vlada. Razstava
bi se pričela 1. oktobra in traja-
la bi do 1. decembra. Vse pri-
datke, ki bi jih bilo potrebno
za razstavo, bi se plačevali iz
prihodkov razstave. Razstava
bi bila podprta s strani ameriške
vlade in bi bila velika uspešna
prireditev.

Za mestne primarne volitve
v Clevelandu, O., ki se bodo vr-
šile 3. oktobra, vlada med Slo-
venci veliko zanimanje. Za
kandidature so se prijavili
severalni kandidati. Med njimi
so: Frank Mervar, Joseph
Kerzishnik, John Novak in Louis
Vidmar. Vsi kandidati so se
prijavili v skladu s pravili
mestne uprave. Volitve bodo
veliko zanimive, saj bodo
odločile, kdo bo vodil mesto
v Clevelandu v prihodnosti.

Za župansko mesto je sedem
kandidatov, od katerih se zdi,
da so najmočnejši: kongresman
Martin L. Sweeney, bivši go-
spodar Harry L. Davis in seditelj
Ray T. Miller; dalje
Dietrich in Hubbell.
Po novem mestnem čarterju
bodo pri rednih volitvah 7. no-
vembra prišla v poštev za vsak
okraj dva kandidata, ki
bodo pri primarnih volitvah
(Dalje na 2. strani)

RAZNO IZ AMERIKE IN INOZEMSTVA

HUD POTRES je zadel osred-
nji del Italije dne 26. septem-
bra. Koliko ljudi je bilo v ka-
tastrofi ubitih in kolika je ma-
terialna škoda, v prvih poročili
ni označeno.

Potres je segel tudi preko
Jadrana v Jugoslavijo. Kako
močno so bili potresni sunki
tamkaj in koliko škoda so po-
vzročili, prva poročila ne pove-
do. Poroča se o hudih deževnih
nalivih v Sloveniji, ki so divja-
li pred in po potresu, in je baje
v poplavih izgubilo življenje
več ljudi.

SILNO RAZDEJANJE je po-
vzročilo tropski hurikan dne 25.
septembra v važnem mehiškem
pristanišču Tampico v sever-
nem delu Mehike. Po prvih ve-
steih je bilo v tej katastrofi ubi-
tih in ranjenih do pet tisoč
oseb.

PREDSEDNIK ROOSEVELT
je ukazal, da se iz sklada za
pomoč kmetijstvu potroši 75
milijonov dolarjev, s katero
vso to se naj nakupi govedine,
svinjine, perutnine, mlečnih
produktov in bombažnih izdel-
kov ter naj se to izroči državnim
odpomočnim komisijam za
razdelitev med potrebne brez-
poselne. To naj bo dodatna po-
moč k podpori, ki jo potrebuje
družine dobivajo. Vse omenje-
ne predmete naj se nakupi po
obstoječih tržnih cenah. Na ta
način hoče predsednik pomagati
farmerjem, da lažje spravijo v
denar svoje produkte, obenem
pa pomagati potrebnim brezpo-
selnim z dodatno podporo v bla-
gu.

ZEDINJENE DRŽAVE bodo
kmalu priznale Sovjetsko Rusi-
jo, kot se poroča iz precej za-
nesljajev virov. Baje se bo to
izvršilo še pred 1. novembrom.
V novi petletki namerava Rusi-
ja zgraditi 18,750 milj novih
železniških prog, kakor bo po-
trebovala 7,000 lokomotiv, 2-
000 električnih in 1,000 parnih
železniških strojev, 260,000 to-
vornih vozov, 50,000 potniških
vozov in 5,700,000 ton jeklenih
tračnic. Velik del teh naročil
bo odpadel na ameriško indu-
strijo, ako Zedinjene države
priznajo Rusijo, ker v Rusiji
cenijo ameriško blago.

POGAJANJA za omejitve
oboroževanja, ki se vrše med
Zedinjenimi državami, Anglijo
in Francijo, baje obetajo neko-
liko uspehov. Po sedanjem na-
črtu naj bi se sestavila medna-
rodna komisija, ki bi imela pra-
vico nadzorovati oboroževanje
vseh držav, katere podpisajo
pogodbo za omejitve oborože-
vanja. Po preteku treh ali štiri-
h let, če bi se izkazalo, da se
vse prizadete države držijo po-
godbe, bi se napadalno orožje
vseh držav znižalo do natančno
določene mere.

PRAVILNIK premogarske
industrije za premožna polja
v Pennsylvaniji, Ohio, severni
in južni del West Virginije,
Maryland, Virginije, vzhodni del
Kentuckyja in severni del dr-
žave Tennessee je bil od opera-
torjev in zastopnikov unije pod-
pisan in predložen predsedniku
Rooseveltu v odobritev. Ta
pravilnik, ki se nanaša na 314-
000 premogarjev, določa plače,
varnostne odredbe, reševanje
sporov, priznanje unije in teht-
(Dalje na 2. strani)

POSREDOVALNICE DELA

Zvezni Employment Service
je naznanil imenovanje držav-
nih ravnateljev v vsaki državi
za takozvani National Re-em-
ployment Service. To je začas-
na organizacija, katere svrha
je oddajanje dela onim, ki so
zaposlili za delo pri javnih
gradnjah, ki se zgradijo s po-
močjo federalnih skladov. Po
zakonu za javne gradnje (Na-
tional Industrial Recovery Act)
se sme pod vodstvom predse-
dnika potrošiti \$3,300,000,000
za take javne gradnje. Od te
vsote je \$400,000,000 namenje-
nih za gradnjo cest.

Delavci za javne gradnje v
dotičnem kraju se najprej izbe-
rejo iz liste sposobnih delavcev,
predložene od krajevnih posre-
dovalnic dela, označenih v to
svrhu od federalne posredoval-
nice dela. Ta posredovalnica,
sedaj reorganizirana vsled za-
kona, ki ga je kongres sprejel,
ima dolžnost razviti narodni
sistem posredovalnic dela po-
tom koordinacije obstoječih po-
sredovalnic.

Večja mesta imajo svoje
lastne posredovalnice. Zakon
določa ustanovitev federalne
posredovalnice v vsaki državi.
Sicer ni bila še izdana lista onih
posredovalnic dela, ki bodo
upravičene najemati delavce za
javne gradnje, vendar je prav
verjetno, da vsaka država ali
mestna posredovalnica dela je
primeren urad, kjer se naj de-
lavci prijavijo za delo na jav-
nih gradnjah. Delavci se sme
registrirati le pri posredovalni-
ci dela, kjer on stanuje. Javna
posredovalnica ne zaračuna ni-
kakih pristojbin. Ta registraci-
ja pa velja le za javne gradnje,
ki se izvršujejo v dotičnem
kraju.

Visoko izurjeni delavci ali or-
ganizirani delavci se ne morejo
registrirati pri krajevni posre-
dovalnici, kajti oni bodo najeti
potom priznanih delavskih or-
ganizacij, kakor je to običajno.
Ako pa lokalna unija ne pošlje
delavca tekom 48 ur, potem se
tak delavec izbere potom lo-
kalne posredovalnice dela.

Uprava javnih gradenj hoče
primerno razdeliti prilike za
delo med kvalificiranimi delav-
ci, ki so nezaposleni, rajši kot
da bi dajala delo onim, ki hoče-
jo le spremeniti sedanje zapo-
slenje. Nezaposleni delavci ži-
vijo prednost v sledeči stopnji:
Najprej prihajajo bivši vojaki
z družino, (2.) potem delavci,
ki so državljani ali imajo vsaj
prvi papir in stanujejo v istem
kraju, kjer se javna gradnja
vrši, in (3.) državljani in de-
klarantje, ki stanujejo v isti dr-
žavi. Ta prednost velja, dokler
je takih delavcev na razpolago
in ako so sposobni za dotično
vrsto dela.

Za javne gradnje je predpi-
san teden 34 delovnih ur, v kol-
ikor je to mogoče in praktično,
za vse kontrakte. Ako delo za-
stane vsled slabega vremena ali
drugih neizogibnih vzrokov, se
zgubljeni čas sme nadomestiti
v sledečih tednih istega meseca.
Ako se delo mora vršiti daleč
od naselbin in je treba vtaboriti
delavce, maksimalni čas sme
znašati 8 ur na dan in 40 ur na
teden.

Minimalne mezde upoštevajo
življenjske prilike v raznih po-
krajih in so bile že ustanov-
ljene za vse projekte javnih
gradenj. V severni zoni, ki vse-
buje New England, kakor tudi
vzhodne in nekatere srednje-
zapadne države, je najmanjša
(Dalje na 2. strani)

TIPičNO AMERIŠKO

Američani so na glasu, da
radi pretravajo. To je v mar-
sikaterem oziru resnica, isto-
tako pa je tudi resnica, da Ame-
ričani podvzamejo in izvedejo
marsikaj, kar se je do takrat
smatralo za nemogoče. Marsi-
kateri izum ali dovršen fakt
smatrajo Evropejci za navad-
no "ameriško raco" ali potegav-
ščino. Še ni dolgo, ko je nek
starokrajški list omenjal, da v
Ameriki cele hiše prestavljajo
z enega prostora na drugega
ali prevažajo na večje daljave,
toda pristavil je, da so to pač
le male lesene hišice.

Mnogi v tej deželi bivajoči
Slovenci pa vedo iz lastnih opa-
zovanj, da je "mufanje" lese-
nih hiš nekaj povsem običajne-
ga in prilično lahkega. Saj so
ponekod cele naselbine presta-
vili v drug kraj. Marsikatera
premogarska naselbina našega
srednjega zapada se je "kor-
porativno" preselila, ko so bile
premogove plasti na starem
prostoru izčrpane in je premo-
garska družba začela obratova-
ti drugje.

V večjih mestih pa seveda
čestokrat vidimo tudi, kako ve-
čnadstropne zidane hiše presta-
vljajo z enega prostora na dru-
gega. Take hiše prestavljajo
včasih le za nekaj čevljev, včas-
si pa tudi za nekaj stavbišč ali
celo blokov.

V mestu Toledo, Ohio, so ne-
davno "premufrali" cel blok
vsebujoč 14 zidanih trgovskih
poslopij, 15 čevljev nazaj od
ceste. Delo premetitve je tra-
jalo samo 12 ur. Seveda je bilo
za to treba več tednov pripra-
vjalnega dela. Treba je bilo
nova stavbišča izkopati in zgra-
diti temelje, napraviti cementni
tlak, položiti mnogo železnih
tračnic, nakar se je začela vož-
nja na 1700 jeklenih valjev.
Sestnajst ogromnih "jackov"
je potiskalo poslopja nazaj pa-
lec za palcem, dokler niso bila
natančno na določenih mestih.
Trgovci in obrtniki so v sele-
žih se poslopij nemoteno o-
pravljali svoja dela, kajti seli-
tve se je vršila gladko in skoro
brez vsakih streslajev.

Tipično ameriška dogodbica,
seveda manj resnega značaja,
se je nedavno završila v državi
Colorado, kjer je governor ime-
noval Mr. McCartyja za oficijel-
nega državnega lažnjivca. V
Burlingtonu, Wisconsin, se že
nekaj let nahaja "klub lažnjiv-
cev," kateremu morejo pripa-
dati le tisti, ki si znajo izmisliti
najbolj nemogoče "storijske"
in jih seveda tudi na lep in za-
nimiv način povedati ali zapi-
sati. Mr. McCarty iz Colorada
je bil od omenjenega kluba ime-
novan za "prvaka ameriških laž-
njivcev." Governor Colorada je
nato McCartyja imenoval za ofi-
cijelnega državnega lažnjivca in
mu določil plačo enega dolarja
na leto, katero je obljubil pla-
čati iz lastnega žepa.

Governor je pri tej priliki
omenil, da se mu zdi, da je vse
preveč laganja v državni legi-
slaturi. V bodoče naj bi držav-
ni postavodajci govorili vedno
le resnico, laže pa naj za vse
oficijelni državni lažnjivec Mr.
McCarty.

Navedena dogodbica dokazu-
je, da Američani tudi v težkih
časih splošne depresije niso iz-
gubili smisla za šalo in humor.

*Jugoslovanska Kat. Jednota, ki
je dobra za vas, je dobra tudi za
vaše prijatelje.*

AMERIŠKI DATELJNI

Dateljne rodi palma, znanstve-
no imenovana Phoenix dactylife-
ra. Njena prvotna domovina je
dolina ob Evfratu in v Egiptu.
V Ameriki je prav tako priseljen-
ka, kot so vsi beli prebivalci te
dežele. Priselila se je šele v te-
kočem stoletju, torej je še precej
"zelenka."

Zgodovina dateljnovih palme je
zanimiva. Dateljni so bili že pred
tisoči let cenjeno sadje v okolici
Rdečega morja, v Veliki puščavi
in ob Perzijskem zalivu. To sad-
je je nele okusno, ampak tudi ze-
lo bogato na sladkorju ter pro-
teinskih in rudninskih snoveh;
po hranilni vrednosti se lahko
meri s pšenico, jagnjetino ali go-
vedino.

Dateljne so našli v žarah v
grobnicah davnih egiptovskih
kraljev in v bibliji je zapisano,
da je bilo Judom prepovedano se-
kati dateljnova drevesa.

Glavni pridelek dateljnovih pal-
me so seveda dateljni, toda tudi
mlado listje in nerazvito cvetje
je užito. Drevesni sok datelj-
novih palme je okusna pijača in
iz istega se more izdelovati tudi
sladkor. Iz zdrobljenega seme-
na se pridobiva olje. Iz vej in
listja se izdelujejo košare, pah-
ljače itd.

Dateljnova palma je lepo dre-
vo, ki doseže večkrat do sto čev-
ljev višine. Veje, ki predstavljajo
jo obenem listje, dosežejo dol-
gost 8 ali 10 čevljev. Listje je
nekoliko bodičasto, kot je običaj-
no skoro pri vseh puščavskih
rastlinah. Izmed več požejenega
stebila, ki nastavijo cvetje in sad
v velikih grozdih ali košuljah.

Okoli leta 1900 je naš zvezni
poljedelski departament prišel na
idejo, da bi se morda to plemen-
ito drevo daljnega Orienta obne-
slo tudi v poltropskih krajih naš-
ega jugozapada. To daljšem
raziskavanju glede zemlje in po-
dnebja, so bile urejene poskušne
valne postaje v sedanji Imperial
dolini Californije in še v neka-
terih drugih krajih našega suhe-
ga in vročega jugozapada. Seve-
da je bilo prej poskrbljeno tudi
za irigacijo, ker tudi palme, dasi
prenesejo mnogo vročine in suše,
ne morejo uspevati brez vode.

Leta 1913 je poljedelski de-
partment importiral iz raznih
puščavskih krajev Starega sveta
10,000 izrastkov ali sadik datelj-
novih palm. Dateljnovih palme se
najlažje razmnožujejo z izrast-
ki, ki poganjajo ob glavnem de-
blu iz korenin. Naročenih je bilo
40 različnih podvrst dateljnovih
palm, da poskusne postaje pro-
najdejo, katera podvrsta bi v
svoji novi domovini bolje uspe-
vala.

Sadike dateljnovih palme so
najprej potovale na hrbitih kamel
iz puščavskih krajev do morsk-
ga pristanišča. Sledila je dolga
morska vožnja, nato vožnja po
železnici in od železniških postaj
so jih trucki razvozili na določe-
na mesta. Petdeset procentov sa-
dik se je prišlo in so kmalu tvo-
rile lep, 15 akrov obsegajoč pal-
mov gaj. Importirani so bili še
nadaljni tisoči sadik in dodane
so bile sadike, vzgojene iz seme-
na na poskuševalnih postajah.
Danes je v naših jugozapadnih
krajih 600 akrov dateljnovih
palm, ki že rodijo. Drevesa za-
čnejo roditi, ko so šest do osem
let stara, in ko dorastejo, obro-
dijo 200 do 400 funtov dateljnov
na leto. Poskušnje so pokazale,
da se v Ameriki najbolj obnesejo
dateljneve palme, kakršne goji-
jo v Algiru. Največji ameriški
nasad dateljnovih palm je v
Coachella dolini.

(Dalje na 2. strani)

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

Banovinski svet v Ljubljani
je na svojem nedavnem zaseda-
nju v načelu sprejel uredbo za
obvezno zavarovanje zoper to-
čo za vse ozemlje dravske ba-
novine. Za izvedbo zavarova-
nja se osnuje "Kmetijska zava-
rovalnica za dravsko banovino"
s sedežem v Ljubljani. O
pravilniku se bo razpravljalo
na prihodnjem zasedanju ba-
novinskega sveta, ker za letos
zadeva ni nujna in se bodo lah-
ko do prihodnjega leta proučili
vsi nasveti.

Hmeljska kupčija v Savin-
jski dolini je letos ugodna.
Hmelj ima boljšo ceno kot zad-
nja leta. Cena hmelja se ravna
po kakovosti in le slabše vrste
blago se prodaja pod 80 dinar-
jev kilogram. Blago srednje
kakovosti se plačuje okrog 84
dinarjev, boljše pa do 90 in celo
95 dinarjev. Nekaj izredno le-
pega hmelja v braslovski občini
je bilo prodano celo po 100 di-
narjev kilogram. Po vrsti sla-
bih let si bodo letos savinjski
hmeljarji zopet nekoliko opo-
mogli. Na cene hmelja je ugod-
no vplivalo legaliziranje piva v
Zedinjenih državah.

Ljubljana ima sedaj direktno
letalsko zvezo s Sušakom na
Jadrano. Letalo preleti črto
med Ljubljano in Sušakom v 30
minutah. Vlak potrebuje za isto
razdaljo 12 ur.

V bolgarski zunanji politiki
se kažejo razveseljivi znaki
preokreta v smeri zbliznanja
z Jugoslavijo. Krog pristašev
sporazuma z Jugoslavijo postaja
vedno večji. Deloma se to
spravlja v zvezo s posetom bi-
šega francoskega ministrskega
predsednika Herriota v Sofiji
in s posetom bolgarskega
kralja Borisa v Londonu in Pa-
rizu. Na potu na kongres slo-
vanskih pravnikov v Bratislavo
se je nedavno ustavila v Beo-
gradu skupina bolgarskih prav-
nikov, katero so jugoslovanski
pravniki nad vse svečano in go-
stoljubno sprejeli. Bolgarski
pravniki so naglašali, da sma-
trajo za svojo dolžnost delat
na to, da se odstranijo vsi ne-
sporazumi in se uresniči želja
vseh pravih bolgarskih rodo-
ljubov, da pride do bratskega
sporazuma med Bolgarijo in
Jugoslavijo.

Izvierek nafte pri Ludbregu
Med Koprivnico in Ludbregom
v vzhodni Kalnika so odkrili te
dni izvierek nafte, ki je v selu
Ribnjaku že del časa silil na
dan. Koncesija za izkoriščanje
je bila podeljena Tomi Gra-
bušniku iz Ludbrega za dobo
20 let.

Zmaga v drobni pisavi. Te
dni so ljubljanski listi objavili,
da je Ljubljana prekosila Ma-
ribor v drobni pisavi in sicer je
prekosil g. Karel Lauter, last-
nik kozmetičnega laboratorija
v Ljubljani g. Dolinška iz Ma-
ribora s tem, da je spravil na
navadno dopisnico 3,000 črk
več kot g. Dolinšek. Kakor je
znano, pa je g. Dolinšek potol-
kel zadnji rekord Mariborčan-
ke gđ. Elice Bošnjakove, knji-
govodinje pri tvrdki "Bern-
hard" v Mariboru. Gđ. Bošnjak-
ova se je z verno lotila nove
dopisnice in je porazila oba re-
korderja, ljubljanskega in ma-
riborskega. Na navadno dopis-
nico je napisala brez naočnikov
(Dalje na 2. strani)

VSAK PO SVOJE

Za velikonoč smo dobili pivo
in vino, Miklavž pa nam bo pri-
nesel še kaj močnejšega. Tako
vsaj prerokujejo vsi, ki so za
odpravo federalne prohibicijs-
ke postave. Suhaška fronta je
v stanju strahovitega razpada.
Že 31 držav se je izreklo za od-
pravo 18. amendmenta in samo
pet jih je še treba, da bo konec
ene največjih hinavščin te de-
žele. Po vseh znakih soditi bo
to izvršeno 6. decembra. Ni ču-
da, če se veselijo letošnjega Mi-
klavža otroci in odrasli.

Kakor hitro so nastopili hlad-
nejši jesenski dnevi, smo dobili
poročilo, da bo letos premog
pri toni za dva dolarja dražji
kot je bil lani. Že to samo poro-
čilo je marsikaterega hišnega
gospodarja segrelo.

Predsedniki na Cubi se tako
hitro menjajo, da morejo sle-
diti tozadevnim poročilom le
dnevni listi. Tedniki ostajajo
daleč zadaj.

Eden bivših predsednikov
Cube, tiran Machado, ki je v
prvi polovici avgusta pobegnil
na Bahamsko otočje in pozneje
v Florido, se zdaj skriva v Ca-
nadi. Njegovo bivališče nepre-
stano straži cela četa plačanih
detektivov. Iz največjih dikta-
torjev postanejo največji bo-
jazljivci.

Cuba je idealno zabavišče.
Komaj nekaj nad tri milijone
prebivalcev ima in samo 12 ti-
soč vojakov, pa si vsak teden
privoščijo po eno svežo revoluci-
jo, včasih pa še po dve.

Neki sodnik v Detroitu je iz-
javil, da bi bile tamkajšnje ban-
ke čisto all right, če bi jim bila
hotela rekonstrukcijska finan-
čna korporacija dati denar. Za
tako izjavo ni treba posebno
globoko učenosti. Vse banke,
ki so zaprte ali zmrznjene, bi
bile all right, če bi jih bila ome-
njena korporacija založila z
denarjem. Ker pa jim rekon-
strukcijska finančna korporaci-
ja ni hotela dati denarja, je
morala pač imeti vzroke za to.
In najbolj preprost človek lah-
ko ugane te vzroke.

Mnogi državniki in človeko-
ljubi si belijo glave, kako pre-
prečiti vojne v bodočnosti. Pa
je stvar vendar čisto enostavna.
Vsaka država naj sprejme po-
stavo, da morajo državljani
stroške vojne v gotovini v na-
prej plačati, pa bo konec vsake
vojne, predno se bo pričela.

Profesor W. A. Conrad sodi,
da je polet na luno z raketo mo-
gno in da bi tak izlet ne stal več
kot 100 milijonov dolarjev. Če
bi jaz imel sto milijonov, bi si
vedel izbrati za cilj potovanja
kak lepši kraj.

Francozom se mora priznati,
da so junaki. V nekem listu
sem čital, da se je nad 20,000
francoskih vojakov, ki so ostali
za stražo na fronti po sklenje-
nem premirju, poročilo z Nem-
kami. Ni jim bilo dovolj štiri
leta vojne!

Prijatelj Cahej meni, da bi
bilo na kakšnem slavnostnem
banketu umestno ponuditi nav-
zočim modernim damam ja-
bolka kot poslastico. V bibliji
je namreč zapisano, da so se
naši pramateri Evi oči odprle,
(Dalje na 2. strani)

"Nova Doba"

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslovanske Katoliške Jednote.

IZHAJA VSAKO SREDO

Cene oglasov po dogovoru.

Naročnina za člane 7% letno; za nečlane \$1.50; za inozemstvo \$2.

OFFICIAL ORGAN

of the

SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn.

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$7.2 per year; non-members \$1.50

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.

VOL. IX. NO. 38

Bogastvo jeseni

Pomlad je doba obljub in radostnega pričakovanja, jesen pa predstavlja bogastvo izpolnjenih nad. Res je, da smatramo pomlad za najlepši letni čas, toda kdor se z do-
vzetimi očmi in srcem zazre v zgodnjejesensko naravo, ko se ista koplje v mehke, božajočem sončnem sijaju, lahko upravičeno podvomi, če je splošna ljudska sodba pravilna.

Gozdi so še sočno zeleni, le tu in tam rahlo poškropljeni z lahkim rdečilom ali bledim zlatom prezgodaj zorečega listja. Po poljih valovi temnozeleni koruza ali jih pokriva-
jo drugi sadeži pozne sezone, nekateri v najbujnejši rasti, drugi v prvih stopnjah zdravega dozorevanja. Zlate hruške, zarudela jabolka, zametnolične breskve in kot nebo višnjeve slive se smejejo izmed temnega zelenja in zapeljivo vabijo nimoidoče v poset in gostijo. In tam, kjer uspeva vinska trta, je jesenska lepota naravnost prekipeljavajoča. Kot dolgi zeleni venci se razprostirajo sočne brajre preko polj in gri-
čev, izmed zelenja pa se kot zlate, rdeče ali višnjeve rože nasmihaajo sladkega soka polni grozdi. Pod večer pa se oglasijo črčki s sladko-melanholično himno, s katero ozna-
njajo vsemu svetu, da vinska trta "res je kraljica zlatih cvet-
lic, sok njen družica vseh veselje," kot poje narodna pesem.

Vse leto dela narava, da more v jeseni pokazati toliko bogastva. Glavno delo je bilo njeno; farmerji, sadjarji, vrt-
narji in vinogradniki so bili le njeni pomočniki. Čim bolj inteligentno in harmonično je bilo skupno delo; tem lepši so uspehi. Človeška inteligencija se izraža v tem, da zna iz-
rabljati sile in moči narave in ji pomagati v tistih njenih aktivnostih, ki so njemu koristne.

Človek, ki je misleče bitje, se zaveda, da narava ne raz-
siplje svojih bogastev v vsakem letnem času, ali vsaj ne v taki obliki, da bi lahko od njih živel od rok do ust, kot pra-
vimo. Zaveda se, da kadar so darovi narave obilni, jih je treba nekaj spraviti in prihraniti za čase, ko bodo ti darovi redki ali pa njemu iz enega ali drugega vzroka nedosežni. Ta zavest pa mu je vcepila skrb za prihodnost, katere se je prenesla tudi na življenjske razmere modernega človeka, ki v mnogih slučajih ni v direktni zvezi z naravo in ne prejema sredstev za svojo eksistenco direktno iz njenih rok.

Iz tega razumevanja življenjskih prilik smo zgradili razne gospodarske ustanove, med njimi tudi naše podporne organizacije. Te organizacije so se rodile iz skrbi za nego-
tov prihodnost. Vsi se zavedamo, da ne moremo vedno ostati mladi in močni in da so prilike prihrankov za čas bo-
lezni ali onemoglosti omejene. Ljudje, katerim usoda nakloni zdravje in dolgo življenje, s primerno porcijo sreče, si pač, če so pametni, lahko nekaj prihranijo za slučaj bolezni in potrebe. Mnogim pa usoda prekriža račune in jih običje z boleznijo in nesrečo prej, kot so mogli resno računati na kake znatne prihranke. Za take slučaje so naše podporne organizacije največje važnosti. Mal prihranek v organiza-
ciji, vplačan v obliki asesmentov, pomeni za marsikoga veliko pomoč v dolgi bolezni ali nenadni poškodbi in v mnogih slučajih najbolj nujno pomoč za njegove drage. Tisti, katerim usoda nakloni dobro zdravje in dolgo življenje, pač več vplačajo, kot bodo prejeli oni sami ali njihovi dediči, toda kdo bi ne hotel biti med temi srečnejši! Mnogo je vredna že sama zavest, da nam je zagotovljena pomoč za slučaj nesre-
če in veliko zadoščenja je tudi v zavesti, da so naši prihran-
ki pomagali našim manj srečnim bratom in sestram.

Na našem jugozapadu je mnogo najlepših polj, sadov-
njakov in vinogradov v krajih, kjer so bile še pred par deset-
letji suhe in prazne puščave. Te čudeže je izvršila človeška
pridnost in inteligencija z umetno napeljavno vodo, saditvijo pravih semen in sadik in primernim obdelovanjem. Brez te-
ga začetnega in nadaljevalnega dela bi bile na istih mestih še vedno puščave. In ako bi naši pionirji ne bili poklicali v življenje J. S. K. Jednote in če bi njihovi nasledniki ne bili inteligentno nadaljevali započetega dela, bi bila na njenem mestu še danes puščava.

Bratje in sestre, ne pozabimo nikdar, da je naša dolž-
nost od naših prednikov započeto delo vzorno in lojalno na-
daljevati, polniti vrzeli, ki se pojavljajo v naših vrstah, in izpopolnjevati sistem organizacije po naših zmoližnostih in časovnih zahtevah. Prej ali slej bo za nas vse prišla jesen, ko bomo potrebovali sadežev našega dela. Skrbimo, da bo zakladnica naše organizacije tako bogata, kot je bogata sa-
dežev jesenska narava, ki nas obdaja.

Če bi se nekateri ljudje za svoje lastne zadeve toliko brigali kot se br'gajo za druge, bili bi izborni gospodarji.

Dokler nam naša zavest pravi, da se ravnamo po zakonih na-
rave in po obče priznanih pojmih človekoljubja, dostojnosti in po-
štenosti, nam je lahko čisto vse eno, "kaj bodo ljudje rekli."

VSAK PO SVOJE

(Nadaljevanje s prve strani)

ko je ugriznila jabolko, in je spoznala, da je naga.

V clevelandskem stadionu se bo v kratkem vršil oficijelni kontest "klicanja prešičev." Ne-
oficijelni kontest pa se vrši že nekaj tednov in kampanji za primarne volitve.

Za primarne volitve 3. okto-
bra imamo Slovenci v Cleve-
landu kar zvrhan ducat kandi-
datov za councilmanske in dru-
ge urade. Korajžje in ambicij
nam torej ne manjka, o uspehih
bomo pa pozneje govorili.

Vsekakor pa je politična at-
mosfera v Clevelandu silno na-
peta, zato ni čudno, če pokajo
gromske strele in padajo smr-
dljive bombe.

Tudi najslabša stvar na sve-
tu ima kakšno dobro stran. V
poslopju, v katerem se nahaja
tudi uredništvo Nove Dobe, je
pretekli teden eksplodirala
smrdljiva bomba. Ni bila na-
menjena Novi Dobi in je svoj
smrdljivi konec storila v pro-
storih nekega drugega lista, to-
da njeni hudobni duhovi so se
hitro razpasli po vsem poslop-
ju. Mene je istočasno k sreči
za nos držal trdovraten nahod,
ki sem ga prinesel za spomin s
svetovne razstave v Chicagu, in
z njegovo pomočjo sem brez
prevelikih težav opravljal svo-
je delo v uredništvu. Tako, vi-
dite, včasih tudi nahod prav pri-
de.

Ob ponedeljkih in torkih sem
vedno najbolj zaposlen, zato mi
ni nič kaj ljubo, če me posetni-
ki mudijo s predolgimi obiski.
Pretekli teden pa sem imel v
tem oziru srečo. Vsa posetnik
je komaj utegnil povedati po
kaj je prišel, nakar je začel
gledati s ta-beljo, si zatisnil z
robcem nos in zdrčal po stop-
nicah na sveži zrak, brez bra-
tskih pozdravov in drugih cere-
moni. Mene pa je čuval vsega
zlega osvraženi nahod, kot
zmaj s sedmimi glavami. Ej,
tudi nahod je včasih dober!

Svoječasno sem omenil, da
ima vsako mesto svoj duh. K
temu zdaj dostavim, da dobi
lahko svoj duh tudi vsako po-
slopje v mestu. Tudi naše ured-
ništvo ga ima zdaj, dasi ne po
lastnih zaslugah ali po določ-
bah pravil. In bojim se, da se
bo kar ustavil in utaboril čez
jesen in zimo.

Pa je tudi v tem nekaj dobre-
ga, namreč za orientacijo tistih,
ki slabo vidijo ali ki ne vedo
natančnega naslova. Prijatelj
Cahej mi je rekel, da si upa
zdaj na dolgi St. Clair cesti
najti naše uredništvo tudi z za-
vezanimi očmi: kar za nosom
da mu je treba iti!

A. J. T.

RAZNO IZ AMERIKE IN INOZEMSTVA

(Nadaljevanje iz 1. strani)

ničarje, ki jih izberejo delavci
sami, prepoveduje zaposlenje
pod 17 let starih mladeničev v
rovih in obenem prepoveduje
izprtja in stavke. Vsi spori
med delodajalci in delavci se
naj rešujejo potom razsodišč,
v katerih sta obe stranki enako
zastopani.

ZAPOSLEVANJE jetnikov
pri različnih podjetjih bo skušal
opravičiti nov tozadevni pravil-
nik s tem, da bodo morali pod-
jetniki plačevati za delo jetni-
kov prav toliko, kot znašajo
običajne delavske plače v doti-
čnih krajih. Dosedaj je v raz-
nih državah podjetniki najema-
li za razna dela jetnike, ker so
bili mnogo cenejši kot drugi
delavci. To je bilo seveda v
korist podjetnikom, toda v ve-
liko škodo delavcem. Večina
držav je pravilnik, tikač se je
jetniškega dela, že sprejela.

POŠTNI LETALEC Hal J.

Neff iz Clevelanda, ki je v ju-
tru 16. septembra padel v moč-
virmato goščavo blizu mesta
Jackson, Mich., ter je bil naj-
den šele 18. septembra po treh
šolarjih, je dne 22. septembra
poškodbam podlegel.

DIREKTNE INFLACIJE za
enkrat ne bo, dasi jo mnogi
kongresniki zahtevajo in dasi
je zadnje zasedanje kongresa
dalo predsedniku pravico, da se
poslužijo drastične denarne infla-
cije, če bi jo smatral za umest-
no. Predsednik bi imel pravico
izdati toliko novega papirnate-
ga denarja, da bi se nakupna
moč dolarja znižala za 50 pro-
centov. Vsekakor smatra pred-
sednik Roosevelt direktno de-
narno inflacijo za nevarno in bo
skušal omejeno inflacijo izve-
sti potom razširjenja kredita,
ki naj otaja znaten del "zmrz-
njene" imovine razni bančnih
institucij.

TUDI AVSTRIJA je končno
dobila diktatorja v osebi kan-
clerja Engelberta Dollfussa. Dik-
tator je prevzel poveljstvo voja-
štva in policije in je preuredil
svoj kabinet, v katerem je ob-
držal večino ministrskih portfe-
ljev sam. Diktatura v Avstriji
bo baje sličila oni v Italiji.

KITAJSKA VLADA se bavi
z načrti zgradbe dva tisoč milj
dolge železniške proge, ki bo
zvezala mnoge dele prostrane
dežele s Pacifikom. Po tem
kratke zveze iz ruskega Turke-
stana se bo te železniške proge
lahko posluževala tudi Rusija,
katere prekosibirska železnica
je potom japonske vazalne dr-
žave Mančuko ogrožena in stra-
tegično brez vrednosti.

NOVI PREDSEDNIK Cube,
Grau San Martin ima polne ro-
ke dela z ustaškim gibanjem, ki
se pojavlja v različnih delih de-
žele. Ameriške vojne ladje so
še vedno zasidrane v kubanskih
vodah, toda do intervencije naj-
brž ne bo prišlo, ker je pred-
sednik Roosevelt temu odločno
nasproten. Senator Borah, član
senatnega odbeka za zunanje
zadeve, je podal javno izjavo,
da naj se v skrajni nevarnosti
na Cubi živčijo ameriške držav-
ljani ukreajo na ameriške voje-
ne ladje in podajo domov. Cu-
ba pa naj sama reši svoje no-
tranje zadeve in si postavi vlad-
do, kakršno hoče. Za morebit-
no škodo, napravljeno na ame-
riški lastnini na Cubi, se lahko
pozneje zahteva denarno od-
škodnino. Zdi se, da je v tem
oziru predsednik Roosevelt sli-
čnih nazorov kot senator Borah.

PRINC OTO, ali Franc Jo-
žef Oto, najstarejši sin zadnje-
ga avstrijskega cesarja, ki bi-
va v svojo materjo, bivšo cesar-
ico Zito, v Belgiji, smatra se-
danji čas za zelo primeren, da
se prikljpe do avstrijskega
prestola. V Avstriji je na po-
vršju zdaj monarhiji naklonje-
na diktatura. Princ je poslal
županom treh avstrijskih mest
pisma, v katerih poudarja svoje
pravice do avstrijskega pre-
stola in izraža nado, da se vrne
na prostor svojih prednikov in re-
ši deželo iz kočljivega položaja,
v katerem se zdaj nahaja. Princ
Oto bo 20. novembra t. l. do-
polnil 21. leto.

SKUPNA VESELICA

V Greensburgu, Pa., prirede
dne 30. septembra skupno vese-
lico štiri bratska podporni dru-
štva, namreč društvo št. 77 J. S.
K. Jednote, št. 223 SNPJ, št. 125
SSPJ in št. 345 HBZ. Čisti do-
biček veselice je namenjen dru-
štvenim blagajnam. Vstopnina
za moške je 35, za ženske 25
centov. Veselica se začne ob dveh
popoldne in bo trajala do polnoči.

CIVILIZIRANE OVCE

Na državnem kolegiju v South
Dakoti gojijo ovce, ki nimajo
volne na "obrazih" in na nogah,
pa tudi repov nimajo.

DRUŠTVENE IN DRUGE SLOVENSKE VESTI

(Nadaljevanje s 1. strani)

dobila največ glasov, brez ozi-
ra na to, če pripadata različni-
ma strankama ali pa oba isti
stranki.

Umrli je nagle smrti za srčno
hibo rojak John Smoltz v Chis-
holmu, Minn., star 43 let, član
društva št. 30 JSKJ. V Ameri-
ki je bival 27 let. V Minnesoti
zapušča soproga, dva sina in dve
hčeri, katerih ena je učiteljica
v St. Cloudu, Minn., dva brata
v Clevelandu, O., enega brata v
Canadi, v rojstnem kraju v va-
si Breg pri Ribnici na Dolenj-
skem pa mater, enega brata in
dve sestre.

V Frontenacu, Kans., je bil
dne 6. septembra pokopan ro-
jak John Godina, star 72 let,
član društva št. 152 JSKJ v
Ringo, Kans. Doma je bil ne-
kje od Logatca v Sloveniji.

V Kitzville-u, Minn., je umrla
rojkinja Mary Musc, stara
42 let, članica društva št. 112
JSKJ. Zadel jo je kap. Po-
kojnica je bila rojena v vasi
Zagorica pri Dobrem polju v
Sloveniji. Njeno deklško ime
je bilo Erčul in pri hiši se je
reko pri Silevih. V Ameriki
je bivala 24 let. V Kitzvilleu
zapušča soproga, sedem otrok
v starosti od 9 do 22 let, v me-
stu Milwaukee, Wis., enega brata,
v starem kraju pa dva brata,
dve sestre in 82 let starega
očeta. Njen soproj Ignatz Mu-
sec, ki se ukvarja z grocerijo
in mesnico v Kitzvilleu, je na
14. redni konvenciji v Indiana-
polisu zastopal kot delegat dru-
štvi št. 112 in št. 117.

POSREDOVALNICE DELA

(Nadaljevanje s prve strani)
mezda za izurjene delavce do-
ločena na \$1.20 na uro in za
neizurjene na 50 centov. V cen-
tralni zoni, vsebujoči trinajst
držav, je minimalna mezda do-
ločena na \$1.10 oziroma 45
centov. V južni zoni pa na \$1
oziroma 40 centov; ta mini-
malna mezda ostane v veljavi
za 12 mesecev, tako da se mora
zvišati, ako do tedaj cene zra-
stejo.

Prekršitve določb glede ur-
dela in minimalnih plač se kri-
minalno kaznujejo.

Do 20. avgusta je bilo že do-
voljenih skoraj \$1,200,000,000
za javne gradnje. Kasneje so
bili odobreni razni drugi pro-
jekti. Prvi večji nefederalni
projekt, ki je bil odobren, je
zgradba velikega mostu (Tri-
brough Bridge) v mestu New
York. Vlada je za to gradnjo
dala \$7,000,000 in 37 milijonov
kot posojilo. Povrh tega je vla-
da dovolila posojilo \$37,500,-
000 za gradnjo tunela pod reko
Hudson ob 38. cesti. Posojila
se tudi dajejo za gradnjo mo-
dernih stanovanjskih hiš v vele-
mestih. V raznih državah se bo
potrošilo za vodna dela, kakor
tudi za gradnjo javnih poslo-
pij.

Pričakuje se, da se delo na
odobrenih projektih kmalu za-
čne. Kar se tiče gradnje cest,
mora se vsaj 25 odstotkov skla-
da za cestne gradnje potrošiti
v mestih samih. Večina javnih
gradenj, za katera je delo ta-
koj na razpolago, je sedaj na
deželi, kjer se izvršuje obširen
program cestnih gradenj. —
FLIS.

AMERIŠKI DATELJNI

(Nadaljevanje iz 1. strani)

Zanimivo je, da imajo te pal-
me takozvano žensko cvetje na
enih drevesih, prašnično ali moš-
ko cvetje pa na drugih. Prašni-
čna drevesa ne rodé sadu, po-
trebna pa so, da oprasijo ali oplo-
dijo takozvana ženska drevesa,
ki imajo cvetje, iz katerega se
razvije sad. Cvetni grozdi, ki ni-
so opraseni, ne obrodijo sadu. Ob
času cvetenja torej sadjarji poreže-
jo prašnične cvete moških dreves
in jih pričvrstijo nad cvetne ko-
šulje ženskih dreves. Oprasenje

Jugoslovanska Katoliška Jednota v Ameriki

Ely, Minnesota

GLAVNI ODBOR

a) Izvrševalni odbor:

Predsednik: PAUL BARTEL, 225 N. Lewis Ave., Waukegan, Ill.
Prvi podpredsednik: MATT ANZELC, Box 12, Aurora, Minn.
Drugi podpredsednik: LOUIS M. KOLAR, 6011 Bonna Ave., Cleveland, O.
Tajnik: ANTON ZBAŠNIK, Ely, Minn.
Pomožni tajnik: LOUIS J. KOMPARE, Ely, Minn.
Blagajnik: LOUIS CHAMPA, Ely, Minn.
Vrhovni zdravnik: DR. F. J. ARCH, 618 Chestnut St., Pittsburgh, Pa.
Urednik-zavrnik glasila: ANTON J. TERBOVEC, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

b) Nadzorni odbor:

Predsednik: JOHN KUMSE, 1735 E. 33rd St., Lorain, O.
1. nadzornik: JANKO N. ROGELJ, 6207 Schade Ave., Cleveland, O.
2. nadzornik: JOHN BALKOVEC, 5400 Butler St., Pittsburgh, Pa.
3. nadzornik: FRANK E. VRANICAR, 1812 N. Center St., Joliet, Ill.
4. nadzornik: JOSEPH MANTLE, Ely, Minn.

GLAVNI POROTNI ODBOR:

Predsednik: ANTON OKOLISH, 1078 Liberty Ave., Barberton, O.
1. porotnik: JOHN SCHUTTE, 4751 Baldwin Ct., Denver, Colo.
2. porotnik: VALENTIN OREHEK, 70 Union Ave., Brooklyn, N. Y.
3. porotnica: ROSE SVETICH, Ely, Minn.
4. porotnik: JOHN ZIGMAN, Box 221, Strabane, Pa.

Jednotino uradno glasil:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

ZDruževalni odbor:

Tajnik: JANKO N. ROGELJ, 6207 Schade Ave., Cleveland, O.
1. odbornik: FRANK E. VRANICAR, 1812 N. Center St., Joliet, Ill.
2. odbornik: MATT ANZELC, Box 12, Aurora, Minn.

Pravni svetovalec: WM. B. LAURICH, 1900 W. 22nd Pl., Chicago, Ill.

Vse stvari, tikačje se uradnih radov, naj se pošiljajo na glavnega
denarne pošiljke pa na glavnega blagajnika. Vse pritožbe in pri-
slovi na predsednika porotnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov,
za zvišanje zavarovalnice in bolnišnice sprejela naj se pošiljajo na vrhovni
zdravnik.

Dopis, društvena nenaslanja, oglaš, naročnina nečlanov in sprememba
slovov naj se pošiljajo na naslov: Nova Doba, 6117 St. Clair Ave., Cleveland,
O.

Jugoslovanska Katoliška Jednota v Ameriki je najboljša jugoslovanska
varovalnica v Zedinjenih državah in plačuje najliberalnejše podpore svojim
Jednota je zastopana skoro v vsaki večji slovenski naselbini v Ameriki. Za
hoče postati njen član, naj se zgleda pri tajniku lokalnega društva ali pa
piše na glavni urad. Novo društvo se lahko ustanovi z 8 člani. Bolega plačila
neizirajo se na njih vore, politično pripadnost ali narodnost. Jednota spre-
tudi otroke v starosti od dneva rojstva do 16. leta in ostanje lahko v
skem oddelku do 18. leta. Pristopnina za oba oddelka je prosta.

Promoženje znaša nad \$1,500,000.00.

Odrašli oddelek je nad 104% solventen, mladinski nad 2,000%.

potom vetra in žuželk ni dovolj
zanesljivo. Na vsakem doraslem
drevesu pustijo kak ducat košulj,
da se razvijejo, druge pa odstra-
nijo. Posamezna košulja dozore-
lih datelnov tehta okrog 20 fun-
tov. Različne vrste datelnov zo-
rijo od avgusta do novembra.

Ameriški sadjerejci skrbijo,
da so datelnove palme dobro
oskrbovane in primerno zaliva-
ne, sadje pa obvarovano mrč-
sov ter sanitarno posušeno in
spravljeno. V sled tega so doma-
či ameriški dateljni mnogo lepši
in prinašajo znatno višje cene
kot importirani. V Starem sve-
tu se ne brigajo dosti za nego-
vanje dreves in še manj za sna-
nost pri spravljajanju in prevaž-
anju sadja.

Dosedaj se še vedno 90 pro-
centov datelnov importira, ker
ameriški pridelek znaša le kakih
10 procentov porabe. Ameriški
nasadi datelnovih palm pa se
vsako leto širijo, ker prinašajo
lepe dohodke. V nekaj desetlet-
jih bo domači pridelek datelnov
za to deželo zadostoval. Nedavno
se je mudil v Californiji sadjar-
ski izvedenec egiptovske vlade,
katerega naloga je bila, da pre-
studira ameriški sistem gojitve
datelnovih palm ter spravljanja
in razpošiljanja datelnov. Pri-
znal je, da je ameriški sistem
mnogo boljše od starokrajškega.

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

(Nadaljevanje iz 1. strani)

ali povečevalnega stekla nič
manj, kakor 6,762 besed z
2,951 črkami v 207 vrstah. S
tem je potokla zadnji rekord
g. Lauterja "samo" za 10,169
črk, rekord g. Dolinška pa za
13,176 črk in svoj prvi rekord
za 15,851 črk. Mnenja smo, da
je s tem rekordom prav gotovo
za vedno pokopana slava Lju-
bljane v drobnopisu, kakor tudi
ponos g. Dolinška na njegovo
spretnost. Rekord, ki ga je do-
segla gđ. Bošnjakova, najbrž
ne bo daleč od svetovnega re-
korda, ki ga drži neki Japonec.

Obisk slavnih inozemskih
arheologov. Mladi jugoslovan-
ski arheološki vedi bo v teku
septembra izkazana velika čast.
Arheološka odkritja v Stobih,
Trebeništu, Vinči, Starčevu,
Pločniku in v drugih krajih že
več let zanimajo ves arheološki
svet in so jugoslovanski arheo-
logi prišli že večkrat v kontakt
s tuji arheološkimi ekspedi-
tolpe.

cijami. Tako na primer
gleško v Vinči, z dansko vo-
nu, z nemško pri Obr-
ameriško pa pri Starčevu.
so znamenite najdbe v
toliko zanimanje, so arhe-
mnogih držav tudi skleni-
od prvi priloznosti pose-
važnejša arheološka pod-
Jugoslaviji. Ta izlet je se-
organiziran in se ga bo
tudi 40 znamenitih arheo-
iz Angije, Francije, Če-
vške, Madžarske, Rom-
Avstrije, Švice, Danske,
rike in še iz nekaterih dr-
držav. Ekskurzisti se bo-
stali v Budimpešti, od ko-
bodo z avtomobili odpel-
Osijek. Najprej si bodo
dali arheološko podro-
Dunavu, potem bodo pre-
cgrada krenili tudi v ju-
bijo. Od jugoslovanske
je že sestavljen odbor, ki
sprejel in spremljal slavn-
ste. V tem odboru je tudi
bljanski vseučiliški profesor
dr. Balduin Saria.

Župan razkrinkan kot
tatrov in vlomilec. Velika
zacija za beranski okraj-
ski banovini je aretacija
nega kmeta Janje Korac
si Glavici. V teh krajih
že dve leti na delu pred-
tinska in vlomilska tolpa.
je orožniki pri vsej svoji
niso mogli izslediti. Ker
v zadnjih dneh še v večji
kakor prej vršili vlemi,
niki pomnožili svojo po-
in so patrolirali vsako
vaseh. Sredi noči so pri-
gospodarskem poslopju na-
li na moža, ki je z največ-
mo nekaj kopal. Ko so
pili bližje, so videli, da
sam Janja Korac, ki je
ponovno izvoljen za žu-
Ko so ga brez vsakega su-
čudeno vprašali, kaj dela
v hudi zadregi in je osor-
govoril, da jih to nič ne
Ker pa so videli, da za-
neke zavoje, so si njegovo
ogledali in našli v jami re-
vrstne predmete, ki so jih
spoznali za tatinski plen.
je priznal, da so vse to na-
njegovi pomočniki in da
več tatinskega plena shra-
ga doma. Pozneje so res
v njegovih shrambah
plen, ki predstavlja večjo
nost. Ker je Korac naved-
svoje pomočnike pri pre-
tatvinah, orožnikom se bo
spraviti na varno pre-
tolpe.

New Era

ENGLISH SECTION OF
Official Organ
of the
South Slavonic Catholic Union.

Nova Doba

AMPLIFYING THE VOICE OF THE ENGLISH SPEAKING MEMBERS

CURRENT THOUGHT

Reports on Attendance

Many lodge secretaries and members lament over the poor attendance at the regular monthly meetings. Contributing to the indifference of members who seem to take no interest in the regular meetings.

The usual story runs something like this: Our last meeting was very poorly attended; or, only the lodge officers and a handful of members were present. The next meeting will be better, and notice is hereby given that all absentees will be fined 25 cents, unless a reasonable excuse is given. Let us have 100 per cent attendance. The lodge is planning to have a dance (or a play, social), and the co-operation of every member is needed to execute the detailed work.

Regionally a lodge reports of the splendid attendance at a regular assembly. And the representative of the local unit goes on to say that with such a large number on hand to discuss and map out plans in the interest of all, the future looks very bright.

Recently Bro. Frank J. Smole Jr., secretary of Colorado Sunshine Lodge, No. 201, SSCU, of Denver, Colo., wrote in effect: "I am proud of Colorado Sunshine members. Our lodge meeting was attended by many members who are showing some lodge spirit. The future holds much for our branch. We are planning a dance and a play."

If the writer's memory serves him correctly, this is the first time where a lodge secretary thought enough of the fine work his group was making that he decided to tell about it to members of other communities. All of which speaks highly but praise for both the secretary and the component members. Harmony certainly exists in Colorado Sunshine Lodge. May they continue their excellent work.

Questionably, other branches of our organization are encouraging similar co-operative effort. "A pat on the back" from a local secretary or some other administrative officer will do much toward keeping the members' frame of mind in a receptive mood for continued interest.

Prerequisites serve the purpose when the local body becomes active in the fulfillment of its duties, for it calls to members' attention the fact that they should line themselves in the execution of joint efforts. But if we are ready to "scold" a group for inactivity, we must also be ready to applaud a group when they are active in the application of individual effort.

The general outlook in the fraternal field is most encouraging. With men and women going back to jobs, made possible by the NRA movement, the various lodge activities will stand a better chance of being successful, from the financial viewpoint.

When things move in the right direction, it is reasonable to expect more active participation by individuals.

Hence, we can look forward to more optimistic reports from members in the contributing articles submitted for publication in the Nova Doba. And a few "pats on the back" under circumstances justify it will fit right in the picture.

New Golden Gate Bridge
In 1937 San Francisco can boast with pride to the world's longest single-bridge span that connects her Golden Gate and Marin in an unbroken line along the highway that stretches from the coast from north to south. It will be also the first bridge has been built across the outer reaches of a major ocean harbor.

Construction on this mile-long bridge has just begun, and when completed will carry a daily load of 6,000 vehicles. The cost will be \$32,000,000, and 25,000,000 man-hours of work will have been spent on the long single span will be suspended between two towers, and there will be two more towers coming from the towers of the harbor. In total length the bridge will eclipse the George Washington Bridge in New York by 1,790 feet, the latter having a total length of 4,660 feet. The two towers will rise 40 feet above high water, and the base, measured from the water level, will equal in height a 10-foot traffic lane, and two 10-foot traffic lanes and two 10-foot traffic lanes.

The lighting design has been very carefully worked out, and the plan calls for outlining the two cables with lights, giving them the effect of glowing festoons, and floodlighting the towers from base to tip. Also included in the plan are two beacons that will be able to send their beams 30 miles to sea from their position atop the towers.

There will be an independent fire, telephone and police telegraph system, and a motor-driven, traveling platform to extend the full width of the span, installed primarily to facilitate painting and inspection.

The lighting design has been very carefully worked out, and the plan calls for outlining the two cables with lights, giving them the effect of glowing festoons, and floodlighting the towers from base to tip. Also included in the plan are two beacons that will be able to send their beams 30 miles to sea from their position atop the towers.

The lighting design has been very carefully worked out, and the plan calls for outlining the two cables with lights, giving them the effect of glowing festoons, and floodlighting the towers from base to tip. Also included in the plan are two beacons that will be able to send their beams 30 miles to sea from their position atop the towers.

The lighting design has been very carefully worked out, and the plan calls for outlining the two cables with lights, giving them the effect of glowing festoons, and floodlighting the towers from base to tip. Also included in the plan are two beacons that will be able to send their beams 30 miles to sea from their position atop the towers.

The lighting design has been very carefully worked out, and the plan calls for outlining the two cables with lights, giving them the effect of glowing festoons, and floodlighting the towers from base to tip. Also included in the plan are two beacons that will be able to send their beams 30 miles to sea from their position atop the towers.

The lighting design has been very carefully worked out, and the plan calls for outlining the two cables with lights, giving them the effect of glowing festoons, and floodlighting the towers from base to tip. Also included in the plan are two beacons that will be able to send their beams 30 miles to sea from their position atop the towers.

The lighting design has been very carefully worked out, and the plan calls for outlining the two cables with lights, giving them the effect of glowing festoons, and floodlighting the towers from base to tip. Also included in the plan are two beacons that will be able to send their beams 30 miles to sea from their position atop the towers.

An Adventure

The British had been in possession of Philadelphia for two days when Schoolmaster Primm walked sedately up the steps of the Holden home and gave a gentle rap on the door with the knocker.

Ann Holden, just turned 15, opened the door and greeted him.

"My child," said Schoolmaster Primm, "I have come to see your mother on a gravely important matter."

Ann led him into the simple living room where her mother was quietly knitting. She was then about to withdraw when the schoolmaster motioned her to stay.

"Mistress Holden," began the schoolmaster, "I have come to you in grave trouble. You doubtless know that I am a spy in the service of General Washington." Anne gasped, but her mother betrayed no surprise. "I am suspected. Tonight I have valuable papers on my person which must be delivered to Master John Bristol. Unfortunately, I am watched and cannot go. I have come to ask your aid."

Mistress Holden nodded for him to go on.

"I realize," continued the schoolmaster, "that I am placing you in danger, but there is no other way. The paper must be delivered tonight. I—"

"Let me go," interrupted Anne eagerly. "No one would think of suspecting me."

"My daughter," said her mother thoughtfully, "you—"

"But," Anne interrupted once more, "just think, Mother, Father is in the army and I am doing nothing. Do say I can go."

Mistress Holden laid down her knitting. "Anne," she said, "you may go. I promised Mistress Bristol a glass of jelly. You will take it to her. It is growing late and a soldier might stop you, therefore, the jelly will furnish an excuse for being abroad."

In five minutes Anne was ready for her adventure. The schoolmaster gave her the papers and as she already knew the way to the Bristol house she needed no further instructions. With the basket on her arm and cape folded closely about her she tripped down the narrow, dark street. She decided to avoid the more public streets and go on the more quiet ones. Young girls were not supposed to be out after dark and if she was seen by the soldiers she would be closely questioned.

She walked blithely on. She could not be with her father on the battlefield, but she was doing something for her country. She swung around a corner and nearly stepped on a sentry. As she stepped hastily back a pebble crushed under her foot.

The sentry straightened in an attitude of listening.

"What goes there?" Anne held her breath. How foolish she had been. The course she had chosen would lead her past the British headquarters. The heavy footsteps of a soldier sounded behind her. She was trapped. Forming a sudden resolution, she walked boldly around the corner, holding her head high. The sentry stopped her and demanded her destination.

Anne meekly explained and grudgingly he allowed her to pass on.

But she had only taken a few

steps when another soldier, evidently a captain, who had just come out of the building, called her back.

"Your name?" "Anne Holden."

"Ah," the captain looked at her with a new interest. "And where do you go so late, Mistress Holden?"

"To the home of Master John Bristol."

"The schoolmaster was seen entering your home tonight," said the captain. "We do not love him any too well."

Anne's heart missed a beat. So this British captain suspected her.

"Let's see your basket," he demanded.

Anne meekly handed it to him and almost smiled as she watched him carefully inspect it. The papers were safe in the lining of her cape. The basket was given back to her.

"Surely," said the captain, "you do not go out just to deliver the jelly. That can well be done in the daytime."

"Mistress Bristol is sick," explained Anne truthfully. "She needs it."

The captain looked at her

BRIEFS

Slovene School of Slovene National Home, 6409 St. Clair Ave., opened its fall semester classes last week for students enrolled in the juvenile and adult divisions. Applications for the Yugoslav School of Modern Art, situated in the Slovene National Home Building, are now being considered. Gregory Prushek, Slovene artist, is in charge of the art school.

Happy-Go-Lucky Lodge, No. 195, SSCU, English-conducted branch of Barberton, O., is to observe the fifth anniversary of its organization by holding the Fifth Anniversary Dance at Domovina Hall, located at 14th St. Committee on arrangements extends a cordial invitation to all SSCU members and friends of Barberton and vicinity to attend their celebration.

Slavko Vorkapich, a Yugoslav, has been given a contract recently by the Metro-Goldwyn-Mayer firm to direct the work on some of the moving pictures. Vorkapich has been associated with the Radio-Keith-Orpheum Corporation in the capacity of director, where he took charge of making short moving sketches of Yugoslavia.

Dramatic Society Ivan Cankar of Cleveland, O., will stage a play Oct. 22 in the Slovene National Home, the proceeds of which will be used to defray expenses incurred in painting and decorating the halls of S. N. H. Singing Society Zarja will render vocal selections the same evening as its contribution to the Slovene civic hall. Dancing will follow the play and singing in the lower hall.

Miss Anna Marana and Miss Veronica Vessel took first laurels in a beauty contest conducted in Chisholm and Duluth, Minn. Miss Marana resides in Hibbing, while Miss Vessel resides in Chisholm. Both were awarded prizes in the form of trips to Chicago World's Fair.

Football team of Eveleth, Minn., Junior College elected Tony Brimsek captain of the varsity squad. Brimsek plays the fullback position.

steps when another soldier, evidently a captain, who had just come out of the building, called her back.

"Your name?" "Anne Holden."

"Ah," the captain looked at her with a new interest. "And where do you go so late, Mistress Holden?"

"To the home of Master John Bristol."

"The schoolmaster was seen entering your home tonight," said the captain. "We do not love him any too well."

Anne's heart missed a beat. So this British captain suspected her.

"Let's see your basket," he demanded.

Anne meekly handed it to him and almost smiled as she watched him carefully inspect it. The papers were safe in the lining of her cape. The basket was given back to her.

"Surely," said the captain, "you do not go out just to deliver the jelly. That can well be done in the daytime."

"Mistress Bristol is sick," explained Anne truthfully. "She needs it."

The captain looked at her

Fifth Anniversary Dance to Be Held by Happy-Go-Lucky Members

To Be Held at Domovina Hall

Barberton, O.—The day is drawing nearer and nearer for the celebration of the Fifth Anniversary of Happy-Go-Lucky Lodge, No. 195, SSCU. Our fifth anniversary shall be celebrated in the form of a dance. Yes, Saturday, Sept. 30, is the day.

Melodious music will be furnished by the Blue Rhythm Boys, a local orchestra which has gained a considerable following.

Come on, members, bring your friends along and enjoy an evening of entertainment that has not been equalled by our group for some time. We need the help of all members.

We expect to see you at the Fifth Anniversary Dance. Admission is only 25 cents (two-bits). Place of the dance is the Domovina Hall, 14th St. N. W., Barberton, O.

Mary Hiti, Sec'y.

Oct. 1 Deadline on P. R. A.

National Recovery Administrator Hugh S. Johnson announced Oct. 1 as the deadline for substitution of codes under Paragraph 13 of the President's Re-employment Agreement.

It was also announced that Gen. Johnson will no longer approve the substitution of codes presented by industry or trade groups which aggregate less than 1,000 employees. Individual firms belonging to such industry or trade groups not already under the Blue Eagle, which cannot comply with the President's Re-employment Agreement, should seek an exception under Paragraph 14.

More than 400 petitions under Paragraph 13 have already received the administrator's approval. It is estimated that more than 85 per cent of all those now actually employed in industry and trade are in establishments operating under the Blue Eagle, either through substitution of codes or through compliance with the President's Re-employment Agreement without substitution, or as a result of the approval of permanent codes.

Petitions to substitute codes under Paragraph 13 may continue to be filed with the P. R. A. Policy Board until midnight, Sept. 30.

MILCH COWS

In 1930 the Bureau of Census reported 63,895,826 head of cattle on farms in the United States, of which 16,666,688 were milch cows.

suspiciously, but having no further cause to detain her, allowed her to pass. Anne smiled mischievously and dropped him a curtsy.

"Captain," she said solemnly, "in time you will come to love the schoolmaster greatly!"

A week later there came the news of an American victory. Anne was happy. It was true that the British held the city, but the Americans had won a battle and, who knows, perhaps the papers Anne had delivered to Master John Bristol had something to do with the victory.

Submitted by Leadia Pensar, El Verano, Cal.

The Country Store

By Frank J. Progar, No. 203, SSCU

Springdale, Pa.—Ah, sweet mystery of life—or is it? Recent revelations have unveiled the fact that some entertain an erroneous conviction concerning the country store. A recent occasion was to the effect that I operate such an establishment—which I do—in name only. Those who have not read the first or initial column have been mis-informed by their own deductions. A friend recently asked, "how are you making out?"

This column is just a written statement of my mental entertainments (I speak without fear of contradiction as to ownership of such faculties), and the first thought is the first printed—and so on . . . At times the four "bachelors" or the "bachelors' union" gets together and the outside world suffers the consequences. The fiery debates often reach 15 degrees above the boiling point, but—well, an explosion just hasn't occurred as yet . . . Returning to my humble seclusion, and with Stan as an absentee, I manufacture this column . . . This then becomes food for an indigestible meal at our next meeting . . . Just one happy, hungry family . . . No, not related in the literal sense, but as a group, Stan is the only member of the bachelors' union that can't be dissolved as a "brother" . . . Oh, me! I've always gettin' into a peck of trouble.

I should tell Chick what B. A. R. means? I should say not. I could have done as much at the last meeting, but by the by-laws of this great fraternity (speaking of the Bachelors' Union), I am forbidden to trespass on a "brother's" individual pride . . . But now he may read for himself, from your interpretation. He may take it with a grain of salt, perhaps. As yet, he has not read it as he is not an SSCU member, therefore he borrows yours truly's organ . . . I cannot await him much longer, as this must be on its way to reach the press in time for publication.

Seriously speaking, as times improve, I may work toward the formation of an English-speaking unit in this section, then perhaps I may get his and Nick's membership . . . Nick's dad is an SSCU member so that it will not take much convincing as to the reliability of our organization.

So you had an idea! Hm, hm. True, brother, true. Frank always is and remains so—a girl's name. But—a typewriter's error, pardon me, an intentional mistake, often accrues a wrong impression. The "k" was struck off to rhyme with Stan, and also to see the reaction . . . Now see the result . . . Perhaps for Frank and Stan, I might have said "Frankenstein" . . . Now watch the result.

So you and the Eastern Stan ought to get together. Listen to me "Big-boy." A shoe-maker sticks to his last, and a farmer sticks to his patch. Now you stick to the WEST end and I'll stick to the EAST end. You enter my territory and you get the "woiks" . . . Two heads are better than one, regardless of color. "Frankenstein" has been incorporated . . . Pardon, excuse me, and

more apologies—some of the underworld "stuff" sipped out.

By the way, another reason why you should not be generous with your applause to Stan is that his head is easy to fill and may get too heavy for his shoulders to carry . . . For that reason he enters the gentle art of football each year to strengthen them somewhat. This season he has made the half-back position on one of the best independent teams in our locality . . . Now I may get free passes to games that formerly cost me a nominal fee . . . Do you wonder that I am willing to pin a rose or two on his lapel? . . . Brotherly love, plus a little scotch.

My Dear Experienced Stan: How do you account for experience? Was I not right in my last conviction as to "no chance?" Lil ups and goes. Just like that. Yes, even after they are married, things are possible. But "wise ones" are choosing and what the name implies—"wise ones." That "experienced Stan" can mean much, and I may be bold in saying, "has it happened?" Either for an accomplice and expect a bag full of replies. Heh, heh, disappointment comes in bag full too. No, the wise one is not interested in legal ties, but is always willing to accept challenges for competition . . . Whoa, I may give away the secret of the game.

(Signed) Wise one.

For a Bigger and batter SSCU.

more apologies—some of the underworld "stuff" sipped out.

By the way, another reason why you should not be generous with your applause to Stan is that his head is easy to fill and may get too heavy for his shoulders to carry . . . For that reason he enters the gentle art of football each year to strengthen them somewhat. This season he has made the half-back position on one of the best independent teams in our locality . . . Now I may get free passes to games that formerly cost me a nominal fee . . . Do you wonder that I am willing to pin a rose or two on his lapel? . . . Brotherly love, plus a little scotch.

My Dear Experienced Stan:

How do you account for experience? Was I not right in my last conviction as to "no chance?" Lil ups and goes. Just like that. Yes, even after they are married, things are possible. But "wise ones" are choosing and what the name implies—"wise ones." That "experienced Stan" can mean much, and I may be bold in saying, "has it happened?" Either for an accomplice and expect a bag full of replies. Heh, heh, disappointment comes in bag full too. No, the wise one is not interested in legal ties, but is always willing to accept challenges for competition . . . Whoa, I may give away the secret of the game.

(Signed) Wise one.

For a Bigger and batter SSCU.

Toxin and Antitoxin

A toxin is any organic poison such as secretions of vegetable and animal organisms, as distinguished from inorganic poisons. Snake venom, alcohol, tetanus or diphtheria bacteria, ricin and arlin are toxins; morphine, cocaine, arsenic and mercury are not.

An antitoxin is a soluble chemical compound of a proteid nature, occurring in the blood, that has the power of neutralizing some specific poison and thus giving immunity. An antitoxin may occur naturally, as with the building up of immunity following a case of measles, or it may be injected into the blood, as with typhoid or diphtheria inoculations, or vaccination against smallpox. Inoculation serums are obtained from the blood of animals that have built up immunity to the toxin in question.

Tidal Wave Nearly On Time

Boats and other seaside property at Hawaii were saved recently because of a warning sent out by the United States Geological Survey's Hawaiian Observatory. An enormous slip or break occurring in the rocks on the Pacific Ocean floor, estimated by the geologists as occurring nearly 4,000 miles away, was registered by the seismographs.

These geologists calculated the possibility of a tidal wave and estimated the speed at 450 miles per hour. They sent out warnings along the coast and preparations were made to protect seaside property. They predicted that the first wave would reach the island at 3:30 o'clock. It arrived at 3:36, only six minutes late.

FEAR!

From Ivan Cankar's "Dream Images."
(Translated by A. J. Klancar)

The three sat by a table; the first was a hunchback, the second was a cripple, the third was an idiot.

The latter struck up a song in a beautiful, clear voice:

"What can they do to us—do to us—do to us—!"

The hunchback poured some wine for himself and his two companions and said to the cripple:

"Somehow it seems to me, as I pour our drinks, that we three should not be sitting by this table. Not even in a corner of this room. Our table by rights should be in the vestibule, on the floor!"

The cripple looked round the silent room:

"Let's stay until it's all empty!"

At these words the hunchback hung his head and said:

"It's too empty here! I have never liked such rooms where one hears his own speech repeated nine times. Already as a child, I was afraid when I was alone . . . even in broad daylight. It seemed to me that just now the doors were going to open very slowly, very quietly; even the latch-bell will not ring; and when the doors will be open wide, who will step into the room—who?"

"Who?" asked the cripple somberly under his breath, and he unwittingly turned toward the door.

"Yes, that is the most terrible part of it—who? One wouldn't be so afraid if one knew what the scare-crow is, that phantom which waits before the doors to lift the latch and creep into the room. Fear is a sickness which creates in a lonely heart extremely strange images until one day it ceases to embody them. Yet its presentiment is something unknown, beyond one's comprehension. For this reason, one dies of fear because one must die . . . How can one live among noisy people if one has already looked on the other side?"

The idiot stared straight ahead of him with vacant, expressionless eyes and sang incessantly:

"What can they do to us—do to us—do to us—!"

The cripple pointed to him smilingly.

"This one, too, must have already looked on the other side! Do you know what happened to him when he was still a child? One day he was alone at home in a big room; outside it was already late dusk. The rest of the family had gone somewhere to idle about a wedding feast. The child huddled into a corner and watched the night creep with stealthy, wolfish tread, ever closer toward him. It happens that a neighbor, Uncle Shimen, remembers him and immediately hits upon a very peculiar prank. He seeks out a hollow pumpkin, gives it a mouth and eyes and fixes a lighted candle in it. He sets this pumpkin on his head, then covers himself with a long, white sheet, and thus starts for the vestibule; very quietly, very slowly he begins to open the doors, opens them wide, stands high and terrible on the threshold and does not utter a word. As he had come, so he departs; very quietly, very slowly he closes the doors. Outside he blows the candle out, throws the pumpkin and sheet away and returns to the room, quite jovial and noisy. 'Well, Mihec, what are you doing there alone and quiet, hiding yourself in that corner? Perhaps, you are afraid?' The child does not say a word; he presses closer to the wall, shakes all over his body and chatters his teeth. 'Well, Mihec, why do you tremble—it's

only I, Uncle Shimen! The child remains quiet. Since then his tongue is still untied, but his reason has never returned. Did this one, too, look on the other side when he saw Uncle Shimen with pumpkin and sheet?"

"Yes, he, too, looked on the other side . . . It was lucky for him that he looked so soon!" replied the hunchback pensively. "Of course, he did not see Uncle Shimen! If Uncle Shimen had immediately then removed the pumpkin right before him, had thrown the sheet away and laughed out loud at him, the child would not believe that the ghost was not a ghost, much less that Uncle Shimen had masked himself. Because the moment the doors opened wide and two eyes shone brightly before him, he saw only what was 'already created in the loneliness of his frightened heart . . . He is happy! He sings . . . he doesn't care for us because we did not see Uncle Shimen!"

With an odd, very unhappy laugh, the cripple turned toward the window. Night was falling.

"It seems to me that it is already near!"

"I, too, feel it coming!" sighed the hunchback. "The fear in my heart announces it. If one could only get a chance to escape this solitude, this silence; but it can not be so; man carries this solitude with him wherever he directs his steps . . . do you hear them?"

Outside exuberant cheering and singing could be heard; strains of the song came nearer, went past the house and resounded at the foot of the hill. The idiot cheered and jumped to the window, but the cripple pulled him back roughly by the sleeve and forced him to sit down again.

"Be quiet, caricature . . . aren't you ashamed of yourself?"

The hunchback hung his head low and hid his face in his hands.

"Perhaps, tomorrow they will already face death . . . but death is not a scarecrow, not an unknown apparition which creeps sneakily through a gloomy vestibule, steps before one unveiled, large and obvious and carries one off in its arms . . . Perhaps, they will know horrible suffering, but suffering is not . . ."

" . . . not Uncle Shimen with a hollow pumpkin on his head and a white sheet on his shoulders!" said the cripple.

"You, unfortunate creature, you will not meet death face to face as will those cheering, singing boys out there . . . One day it will crawl from under your bed, silent and ugly, resembling a scarecrow. You will not know suffering. You are rejected, condemned to sit in solitude, to watch those doors, to wait tremblingly for that to appear which must appear. There is already in your heart this unknown phantom, and soon it will be embodied . . . Aren't the doors ajar? It seems to me that an ice-cold breath blew out of the night."

"It is already near, I tell you! It is already in the vestibule!" shivered the cripple. "And what about you, my little Mihec, you are afraid of nothing, you are not afraid of that enormous phantom, touching the sky, would come now, look at you with glittering eyes and—"

The idiot began to grin broadly and struck up in a sonorous voice:

"Naught can they do to us—do to us—do to us—!"

From the distance, from the valley echoed a harmonized song:

Slavs and Their Territories

The Slavic race, which is a linguistic rather than geographical unit, possess 8,484,224 square miles of territory or two and a half times as much as the United States. Its territory extends from the Bering Sea to the Adriatic, a distance of about 14,000 miles. From Mongolia to Germany is 5,000 miles. Therefore, to cross the Slavic territory it requires 16 days at the speed of 50 miles an hour. When we compare the distance from New York to San Francisco, which is covered by the fastest train in three days, we can clearly conceive the immensity of the geographical area in possession of the Slavs.

The total area of non-Slavic Europe is 1,667,319 square miles and has 305,000,000 inhabitants or 184 persons per square mile. The Slavs in Europe number 240,000,000 or only 28 inhabitants per square mile. The Slavs have four times more territory and only 75 per cent of the population of non-Slavic Europe.

Russia is the largest Slavic unit with 8,144,228 square miles and 165,000,000 inhabitants. Poland comes next with 149,957 square miles and 32,100,000 population; Jugoslavia has 96,800 square miles and 13,930,918 people; Czechoslovakia 54,207 square miles and 14,726,000 inhabitants; Bulgaria 39,914 square miles and 6,096,000 population. In addition to this there are about 20,000,000 Slavs scattered throughout the world. In the United States alone there are 9,000,000 Slavs.

Slavs have the largest geographical area; the greatest natural resources; the largest number of white people; and the Slavic race is the youngest white race in the world.

Wedge between the Slavic countries stands Hungary. This territory was conquered by Magyars during the Mongolian invasion under Attila when he established the Hunnish empire in western Europe. That fateful event decided the course of the history of the Slavic race. But for that the Slavs would today be geographically and nationally—one unit.

—Looking Forward.

Kidnapers Prints Separated

In order to hasten possible detection of kidnapers and extortionists, the Bureau of Identification of the United States Department of Justice has established a special file listing over 10,000 fingerprints of more than 1,000 persons who are known to have committed crimes of this class.

It has been impracticable not to say impossible in the past to compare a single print with the millions in the files of the bureau. With this special file it will be possible to compare a suspected print left at the scene of the crime or from a letter with a great number of possible suspects in a matter of a few hours.

Fingerprints on file at the bureau now total more than 3,500,000, some of them those of internationally known criminals, with prints coming in from all parts of this country and the world at large at the rate of more than 2,200 each day. The increase in kidnappings in recent months is the reason for making up this special file as it would not be feasible to make a separate file for each class of crime.

"Oh, this soldier's drum . . ."

The dense night clouded in the room, so that one could not distinguish their faces anymore.

The hunchback and the cripple hushed—

The World Judges

East Palestine, O.—The world judges people by what they do and say. A close checkup along these lines will give one a pretty good idea of a person's character. Most every one is aware of this fact. But few consider the fact that the checkup goes on irregardless of where they are or what they say.

Some think that as long as they do their best in school, or at the shop, or in some other particular place, all else will not matter. But it is not true. We must give our best everywhere. So, if one is shirking his lodge duties, he need not think it is going unnoticed or that it will not be held against him, for it will—sometime. Yes, someone is forever checking on us.

Joe J. Golitic,
No. 41, SSCU.

BRONZE STATUES

In making a bronze statue the sculptor first models the figure in clay. A gelatine mold is then made of the original and a wax model by pouring heated wax into the assembled gelatine mold. A plaster mold is then made around the wax figure, pipes being left in the plaster so that the wax may melt and run off when placed in a kiln and baked. The plaster mold is then placed in a pit and packed solidly with earth, and molten bronze, at a temperature of 1,900 degrees, is poured into it. When cool the bronze statue is finished, a blow torch and liquid chemicals being used to obtain the desired color effects. There are several methods of casting the final statue, but this is typical. The bronze statue of the Goddess of Freedom, on the Capitol at Washington, was cast in a foundry which stood on the site which the Pathfinder building now occupies. In fact, the exact spot where the casting was done is now right under the big press on which the Pathfinder is printed. In digging for the foundation for the press, scraps of the bronze were unearthed.

World's Fair Busses

Visitors to the Chicago Fair can rest their feet and at the same time see all the sights by boarding one of the new busses, part of a fleet of 60 that were specially constructed to haul people from one end of the fair grounds to the other. The fleet of coaches are being operated in two groups, along the express and local idea, the former, operating at an average speed of 15 miles per hour over a specially built asphalt road separate from pedestrian traffic, stops at seven stations along the route where passengers may get off or enter the busses after passing through turnstiles. The locals on the slow-moving route travel at an average speed of eight to ten miles an hour, and are on the same roadways as those used by pedestrians. The fleet of coaches can handle from 15,000 to 20,000 passengers an hour on a 14-hour day.

Two shifts of a driver and a conductor are employed on each of the busses, and cashiers and other attendants at the bus stations bring the total of employees of the \$500,000 World's Fair Transportation System to about 300. The entire World's Fair covers an area of some 338 acres, and it is because of the great distances visitors would have to walk that the busses and the transportation system were inaugurated as an absolute necessity.

Worms Grow New Heads

Earthworms with no heads, with new heads grown after the original ones have been cut off, or with extra heads, branching out part way back on their bodies, were reported recently to the Academy of Sciences in Paris by M. Marcel Avel, whose studies are expected to yield important clues to the mysterious ability of some kinds of living cells to regenerate their lost or damaged fellows while other kinds seem to lack this power completely. The cells of human skin, for example, continually regenerate new skin as fast as the old skin cells die or are worn from the body's surface. Some other kinds of human cells can generate new cells in case of injury, as happens in the healing of wounds or of broken bones. Human beings and other higher animals, however, cannot grow a whole new leg or arm if one is lost, although this convenient ability is possessed by many lizards, crabs and other lowly creatures. One animal with extreme powers of regeneration is the earthworm, so that even a complete new head can be grown by the rest of the worm if the original head is cut off. M. Avel has investigated how far back from the head of the earthworm the cut can be made and still leave the body able to grow a new head and brain. Even in the middle of the worm, he reports, the body cells retain the power to grow and repair wounds, but they will not grow a whole new head. It seems that what might be called the blueprints for a new head still are present inside any earthworm cell close enough to the head, but are lost or damaged in cells farther back. Perhaps the reason why human skin cells can regenerate new skin if needed but cannot grow a new finger also is that the specifications for new skin tissues are present in each cell but not those for a finger or limb.

Whole Wheat vs. White Bread

Some folks have asked if white bread is as nutritious as whole wheat bread. Being very fond of both varieties, in fact bread in almost any form, we have no preference. But to answer our readers' questions here is what the Department of Commerce has to say about it.

Graham flour contains more calories than white flour. But the so-called entire-wheat flour is practically identical in calories as determined by chemical analysis. Owing to the laxative qualities of graham and whole wheat bread, however, they pass through the body before the full nutritive value is extracted.

White bread contains 90.1 per cent usable energy, whole wheat 85.5, and graham 80.7. White bread, therefore, is more nourishing and fattening, but brown bread is sometimes preferable for persons with sedentary occupations. Both types of bread have certain virtues when dieting.

CHAIN LETTER

A chain letter is a species of superstition, the exact origin of which is unknown. The receiver of such a letter is enjoined to make several copies of the letter and mail them to friends: Failure to do so is said to break the chain and bring bad luck. The craze was especially prevalent following the World War.

Smith: What makes Ruckerman so hard-boiled?

Garner: His wife keeps him in hot water all the time.

"TENTH BROTHER"

By Josip Jurčič

Translated from the Slovene Text by Joseph L. M.

(Continuation)

No, Krjavelj did nothing of the kind. He stuck first four posts into the ground, tied them together, and on top of them he put a roof; all this he did without knowing what will become—a stable, a house, or both. Just like everyone else, who builds a home, wishes to make it quickly and good, and so did also Krjavelj. He did not care for beauty, all he cared for was a warm place. He began to fill in the place between the posts, and though the clay wall was rising quite fast, yet it seemed to him all too slow, and so he filled the space with rocks, tree stumps, and everything that came under his hands. For this reason Krjavelj is no more, not smooth. The roof was one, but varied, because Krjavelj covered some of it with straw, some with rocks, boards, and on top of it he placed old wagon wheel rims, so that the wind would not take the roofs away. Since Krjavelj did not build a stone foundation, the ground under his house gave way, and the whole structure leaned to the west, so that when Lovre stepped over the threshold he wondered whether the house will last long enough till he emerges out of it again.

Even more strange was this habitation from within. Because here was everything in one—the stable, the kitchen, the pantry, the cellar, the living and bed room. In one corner were tied two goats, the other was filled with baskets for pitch, blackened pots, potatoes, and other things. And there in the last corner was lying Martinek Spak on the straw.

CHAPTER XVII

When the Tenth Brother noticed that Krjavelj and Kvas entered the house, he turned from the wall. It could be seen that every movement caused him a great deal of pain. Lovre was astonished when he saw how much had Martinek changed since last night. From his brown cheeks, the blood had disappeared, and his face was devoid of all those characteristic lines.

"Did you come? Good that you have come. Krjavelj, push that tree stump for Mr. Kvas to sit on," said the Tenth Brother.

Lovre noticed that not only Martinek's manner of talking has changed, but also his tone. "Krjavelj, go out, we two have something to talk," said Martinek continuing.

Although the house owner did not like to go, yet he went, but not before till he had winked secretly at Lovre and whispered, "Did I not tell you, that it will be the last will."

"Martin," said Lovre, "I see that you are a very sick man; send for the doctor. If you lack something, do not worry, we will get it for you. Health is a costly thing, but never too costly."

"For such people as you, but not for me. No doctor can help me. My hours are counted."

"You must not have such thoughts. You did not give yourself your life, and so you are not your own master, and you do not know how long you are going to live yet. You better let me send for Dr. Vencelj. He is at Slemenice now, and will be here at once," said Lovre.

"If I tell you that I have a bullet in me, I hope that you will keep quiet—please forgive me that I talk to you that way, but—"

"What, a bullet?" asked Lovre surprised.

"Yes, a bullet! But do not

ask me how I got it. I will not tell you. I got it because I got it. I am glad that I got it. I hope that I will be merciful to me, I hope."

"Shall I send for the doctor?" asked Martinek. "I will take care of you for something else. There were many people who trusted to no one. I trusted to you because of your family—because your minds me of someone when I saw you for the first time. I knew at once you were not like other people, especially one who is active, and whom I hate. For this reason I liked you from the beginning, and for this reason I asked you to come now when I need a person whom I can trust. Can you?"

"If I can do anything for you, I will do it gladly. You have something to tell, think first of you tell. I am more of a stranger to you."

"That is not true! I am one of the two who did not believe that I am what I am to be. One knew, but I thought so. I should have known that this was the main between you two here, under the pillow."

Lovre obeyed, and put a package of paper and a kerchief. Martinek took from his hand, and with a little, and with a shining, he kissed the saying, "Friend! The only one soul in the world who loved me, one is capable of love, that was—my mother. I wrote these letters. I am dead, because I easily doom a certain and yet love, love for caused her to write the letters."

Lovre was moved especially when he saw from the Tenth Brother's tear rolled down his cheeks and fell on his hands. "Is your mother still alive?" asked Martinek.

"Still," replied Lovre. "And your father?"

"Also my father is alive."

"But do you love the Tenth Brother?" asked Lovre. "But, of course. You are a fortunate man, cause no other thing pains more a person than has a father whom he hates."

"Martin, you are a very man, do not ruin your life by imagining such things," said Lovre.

"Imagine? I ask you, friend, is there a need in such things, if a person all his life such thoughts experiences? I know you will say that such a person does not exist. But, look, before your eyes, is lying being. — It seems to me that you more than I have told you more than I have told you. Here, take the letters and carry them to the landlord and give them to him for forgiveness."

He forgave him. But I forgive him for your mother, I do not show these things to one except him. Also, I am not permitted to do so."

(To Be Continued)

Ured glavnega tajnika

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

Posojila na certifikate načrta "AA" in "B" od 1. avgusta 1933 pa do 31. avgusta 1933

DOPISI

Ringo, Kas.

Po dolgem času se zopet malo oglašim v našem listu Nova Doba, dasi nimam nikakih razveseljivih poročil. Delavske razmere tu so pod ničlo. Drugega dela ni kot Federal Aid Work in tudi to je tako slabo, da ga ni vredno imenovati "Aid Work." Včasih delajo par dni, potem pa za nekaj dni kar prenehajo z delom, da ljudje zakupijo, kar so zaslužili, pa še dosti ni za življenje. Kar se dela v premogovih rovih tiče, ni vse nič vredno. Western Coal Co. obratuje dva rova, namreč št. 22 in 24; dela se pa le 5 ali 6 dni v treh tednih. Drugi rovi so vsi izdelani. Nič tudi ne kaže, da bi se v tej okolici odprle kak nov premogov rov. Vse je zanič.

Kdor si je v dobrih časih prihranil kak cent, so ga oropali bančni raketirji, tako, da skoro ni nobenega, da ne bi bil prizadet na en ali drug način. Seveda so prizadeti tudi naše pomorne organizacije, ker članstvo težko zmaguje asessmente. Nove članke je težko pridobivati, ker se stari posojila organizacije. Posojila na certifikate, katere po sistemu "AA" daje svojim članom J. S. K. Jednota, so velike vrednosti. Mladi člani ne pristopajo v organizacijo v takem številu kot želimo, starejši pa prehitro odhajajo v kraje, odkoder ni vrnitve.

Tudi naše društvo Sunflower, št. 152 JSKJ, je nedavno izgubilo dobrega in zvestega člana iz svojih vrst. Preminil je sobrat John Godina, dolgoletni član Jednote, takorekoč eden pionirjev, star 72 let. Pokopan je bil dne 6. septembra na pokopališču v Frontenacu, Kas., kjer počiva že več kansaških pionirjev. Pokojnik zapuša žalujočo soprogo in dve ali tri odrasle hčere, ki so omožene. Rojen je bil nekje pri Logatcu v Sloveniji. Naše društvo Sunflower mu je z lepo udeležbo pri pogrebu izkazalo zadnjo bratsko čast. Hvala vsem, ki so se udeležili pogreba, žalujočim ostalim pa naj bo izrečeno iskreno sožalje. — Za društvo Sunflower, št. 152 JSKJ.

Anton Padar, tajnik.

Baggaley, Pa.

Društvo sv. Alojzija, št. 13 JSKJ, priredi prvo veselico te sezone v soboto 30. septembra v Slovenskem narodnem domu v Pipetownu, Pa. Začetek veselice bo ob sedmih zvečer. Vstopnina za člana bo 50, za članice pa po 25 centov. Člani in članice našega društva plačajo vstopnino, če se veselice udeležijo ali ne. Tak je bil sklep zadnje društvene seje, kajti ve-

Cert. No.	Amount
35128	\$ 7.71
35127	8.11
35129	100.00
35130	2.75
35131	9.34
35132	4.20
35133	5.70
35134	9.51
35144	7.82
35141	25.00
35140	4.67
35142	40.00
35143	70.33
35145	60.70
B-254	14.24
B-34114	15.85
35148	65.29
35146	77.70
35150	40.55
35149	7.37
35151	53.37
35152	89.35
35158	36.89
35153	15.00
35157	41.30
35156	35.00
35159	74.71
35163	46.63
35161	55.55
35160	78.47
35162	31.41
B-78	22.08
35164	23.73
35165	35.17
35166	53.36
35170	42.49
35173	11.41
35169	27.52
35172	2.75
35171	51.55
35168	37.36
35174	26.71
35178	52.63
35167	100.00
35175	27.92
35177	69.95
35176	32.18
34798	100.00
35180	60.14
35181	39.24
34807	40.56
35183	42.50
35182	18.63
33340	40.59
35029	9.03
34267	66.07
35187	17.40
35186	10.79
35190	35.17
35189	64.94
35194	78.18
35193	10.81
35192	11.42
34834	18.67
34837	39.40
34835	19.88
35196	35.15
35197	14.21
35198	42.03
35195	60.56
35199	58.31
35202	78.12
35200	16.41
35038	28.39
35201	42.22
35204	60.84
35203	44.53
35205	60.00
35207	26.72
35208	25.97
35209	18.45
35055	12.45
35054	75.50
35210	4.20
35212	21.00
35211	65.00
35216	68.71
35214	20.29
35215	7.82
35219	22.39
35220	64.89
35221	17.73
35222	7.84
35225	36.46
35226	4.41
35227	13.85
35228	8.33
35229	15.98
35230	19.34
35233	19.30
35232	41.18
35231	39.24
35234	6.64
35235	37.13
35099	60.25
35238	17.39
35236	93.85
35237	100.00
35240	2.75
35241	1.36

Skupaj-Total\$3,992.00

Plačane obresti in posojila na certifikate od 10. avgusta do 31. avgusta 1933

Repaid Loans and Interest on certificates from August 10 to August 31, 1933

No.	Cert. No.	Loan	Interest	Total
30	33405	\$ 73.72	\$ 2.22	\$ 75.94
31	33295	51.17	1.54	52.71
32	33297	37.51	1.13	38.64
33	33298	47.66	1.41	49.10
34	33307	97.35	2.93	100.28
35	33301	86.79	2.62	89.41
36	33302	97.21	2.93	100.14
37	33304	57.54	1.73	59.27
38	33303	22.19	.67	22.86
39	33306	48.89	1.47	50.36
40	33300	49.91	1.50	51.41
41				

Rado Murnik:

NA BLEDU

(Nadaljevanje)

"Ah, Chopin, Chopin!" je vzkliknila gospodična Fefi s pavjim glasom in vzdihnila, kakor bi jo dušilo preobilje nedopovednih občutkov. "Njegove skladbe so nebeške!"

"Nebeške!" je odmevalo od Lavre kakor tudi od Hilde. V teh njihovih vzklikih se je ovajala vsa njih dušna topost in praznosta.

"Chopin je klavirju duša!" je deklamirala Fefi in debelo pogledala na streho Blejskega doma, kakor bi sedel slavni skladatelj tam gori na dimniku.

Mimo so švigali kolesarji in drdale kočije pa druga kola. Avtomobilov ono dobo še ni bilo nobenih.

"Počastiti nas morate kmalu s svojim obiskom, gospod Kalan!" je vabila gospa Ovnova. "Precej dober klavir smo najeli iz Ljubljane."

Jo! — Priklonil sem se.

"O priliki bom tako prost, milostiva!" sem odvrnil s trdnim sklepom, da me prav gotovo ne bo nikdar k Ovnovim.

Kritizirale so malone vsakogar, ki je šel ali se peljal mimo nas. Čudil sem se, da poznajo toliko toplice; opazil sem kmalu, da se zanimajo bolj za napake nego za vrline svojega ljubega bližnjega.

5.

Tedaj sem slišal glasni smeh vselega svetnika Zlatousta Ovna, ki je prihajal z gospodom Dragutinom Balenovićem in Jankom na vrt. Za njimi je stopal doktor Zvonimir Jurinac z gospodično Nado Balenovičevno in jako mlado, meni še neznan damo v preprosti beli obleki s temnordečim trakom okoli pasu in z belo čepico na rjavih lasih. Njena nenavadno dražestna postava je takoj obudila mojo pozornost.

"Gospod višji oficial Igor Kalan — gospodična Olga Jarnikova!" je predstavil doktor Zalokar.

Ko se je obrnila Jarnikova hčerka k meni in ko sem privrta pogledal v njene prekrasne temnosive oči v okviru dolgih črnih trepalnic, sem začutil neznan, čudno osuplost, potem pa radostno razburjenost.

"Jako me veseli, da mi je čast, videti hčerko svojega bivšega predstojnika," sem ji dejal, dočim so Ovnove dame pozdravljale drugo došlo gospodo z glasnimi vzkliki in hrupnim smehom. Gospa Genovefa je zavidno in srepo gledala na gospodično Olgo, prenevarno tekmovalko njenih hčera.

"Gospod Kalan, odkod pa poznate mojega papana?" me je vprašala Olga z mirnim nasmehom.

"V Trstu sem bojeval z njim v poštnem uradu marsikateri boj brez uva zmage."

Radostno sem motril njene velike, modrosive oči, ki so gledale tako mlo in zaeno tako očarujoče in zmagoslavno! Že dolgo nisem videl tako lepe mladence. Nikdar ne bi bil mislil, da morejo biti sive oči tako izredno, tako tajinstveno krasne!

Opazil sem, da je gospa Ovnova šepetala s svojo Lavro, in Lavrica je bila precej pri Olgi in ji jela z afektirano naglostjo pripovedovati, da je bila včeraj v Radovljici v graščinskem parku, ki ga imenujejo duhovite glave paradiz, ker sta tam Adam in Eva, akotudi le kamenita . . .

Olga je bila potrpljivo poslušala. Obrnjena je bila napol k Lavri, napol k meni in jaz sem z velikim veseljem občudoval njeno ljubko temnopoltno lice in njen čisti profil.

Pridružil se je zdaj našemu igralnemu krogu vitez mlad pravdnik z navihanim bledim obrazom, gospod Bogomil Jereb. Gospodična Hilda ga je goreče pogledala, ga takorekoč poljubljala z očmi; modra mati Genovefa pa niso bili tega kavalirja kar nič veseli, saj ni imel prvega državnega izpita in je bil tudi očitno premlad za prezrelo Hildo. Praktična mati Genovefa so se ogrevali le za realno politiko: star umirovljenec bi jim bil ljubši zet nego mladenič brez službe. Pogumnega jurista pa mrzli pogledi gospe mame niso prav nič motili. Meni nič, tebi nič, je že stal pri Hildi ter ji pripovedoval, da je ujel davi lepega lipana v Savi tam blizu mostu pod Skalami.

Medtem je dvoril doktor Jurinac gospodični Nadi, Fefi pa je oblegala bogatega vdovca Balenoviča. Gospod je vdano prenašal ognjevit ljubeznost na moža dresirane device in ostal hladen kakor led v hotelski omari ter nepristransko delil damam bonbone.

Gospa Ovnova je z glavo mignila najmlajši hčeri in Hilda je od drobnela po krocketne kroglice na klavir. Njen častitelj Bogomil jo je precej ubral za njo, zvest kakor senca. Oba sta izginila v bližnji hiši in mislil sem si: Zdaj se pa dvema dobro godi — poljubujeta se, da je kaj! Res sta se vrnila nekam rdeča, dasi jima ni bilo težko nositi. Doktor Jurinac jima je pomagal, ko sta zabijala železne loke in dva lesena količka v tla. Hilda je dvignila vrečo in vsak je potegnil iz nje svojo kroglo. Gospodična Olga je vjela rdečo, jaz pa rožnato.

"Skupaj sva, gospodična Jarnikova! Ali jih bova?"

Nasmehnila se mi je in v licih sta se pokazali dražestni jamici. Njena spodnja ustnica je bila nekoliko bujnejša od gorenje, ki se je v ponosnem loku prožila nad dolenjo.

Igralo nas je osem. Doktor Zalokar nas je zapustil; moral je k bolniku. Gospa Ovnova, njen mož in gospod Balenović niso sodelovali, ampak sedeli na klopi in gledali, kako podimo pisane lesene kroglice z dolgimi lesenimi kladivi skozi železne loke in proti količkom.

Ovnove gospodične so se pridno gostile z Balenovičevimi bonboni, čenčale in kričale: "Bravo, bravo, višnjeva! — Oh, slabo, zelena!" Večkrat so se tudi prepirale, ali je zadela krogla kroglo ali ne, in se vnevale tako, kakor bi šlo za zlate gradove. Olga je govorila le malo.

Presneto pusta igra, ta angleški krocket, sem si mislil. Ali jaz bom navzlic temu še prihajal, že vidim . . . Pogledal sem zopet na Olgo. Bila je mirna, resna. Zdelo se mi je, da se zanima le za kroglice. Krepko je držala njena mala roka kladivce. Kako spretno in lahko ga je znala sukati, kako izborno je znala krokirati, odbijati sovražno kroglo, da se je potočila daleč po pesku in po iedin!

(Dalje prihodnjič)

SLOVENSKA IMENA

Romanopisec Stendhal je za oddih rad čital državljanski zakonik, ki se običajnemu zemljanu zdi pust in neužit. Njegov mlajši rojak Anatole France je prav s takšno naslodo brskal po besednjakih. Pri nas je nekdo tam okoli 1914, tik pred vojno, če se prav spominjam, iz puščobnih imenikov v Mohorjevem koledarju sestavil zabaven seznam udov te družbe. Nekaj primerov za interesantno prijme je objavil I. Koštal 1. avgusta 1925 v Sl. N., kesneje pa v Mladiki. Med najkrajše je uvrstil: Aš in Of, med najdaljše: Semprimoznik in Pustoslemšek, tako da se morajo s tega stališča skriti Gerdamulec, Dolgoritnik (samotna kmetija pri Jančem, glej specialo!) in Mehkos. Med šegava slovenska imena je vtknil Stritarjev Zvon 1876 (381): Bolhober, Bolholov, Debelguza. Razni koledarji — sokolski, Civil-Metodovi, omladinski — so prinašali slovanska imena, med katerimi mi je ostalo v spominu: Svinidrag.

Te dni mi je neznan dobrotnik poklonil Franca Pirca "Poštni krajevni leksikon" za dravsko banovino in Belo Krajino. Nisem si mogel kaj, da ne bi malo prekal ali paberkoval po suhoparni knjigi. Glede na popolnost: tu stojita Gris in Mateljak, torej najmanjše naselbine! Želite svetovnih velemer? Evo vam sedemkrat Dunaj, dvakrat Rim in Majland, Jeruzalem, Verdun, po enkrat Betlehem in Lizabon. Zagreba vas domisli Kaptol, Babilona ob Seini pa Parizle, italijanskih Benetk vas spomni naš Benetk in Benečija. Star je v Dalmaciji Dubrovnik, a tudi naš Dobrovnik ni od večeraj. V ultramoderno Ameriko bi moral, kdor bi hotel najti takšno Betonovo, kakršno stoji na Gori pri Sodražici.

Narodnosti so dokaj dobro zastopane: Slovenjegradec, Slovenja vas, Slovenska vas itd., Nemška gora (vas, Loka), Nemški dol (graben, rovt) itd., Romanja vas, Laška vas (in ves), Laški rovt itd., Lahonci, Laponci, Švabovo, Frankovci, Gotna vas (pater L. Hrovat bi mi seveda rekel, da je tu gat — nasip, a mrtvi molčijo), Švajcarija, Murski črnci . . .

Neki stan je prav posebno dobro odrezal nasproti vsem drugim: Kaplanovo, Farovec, Farska vas ali Farna vas, Farski kal, Zupnik, Zupnjak. Vendar njih trud ni mogel roditi zelenega sadu: banovina ima Pekel nič manj ko na 13 krajih, po vrhu pa še Peklo, Peklenc ali Peklenski breg in Vice, toda ena sama Nebesa s 3 Paradiži. Kaj si hočete. Zabava je tod redka, dvakrat jo najdete. Kako hudo se narod poti pri delu, nam priča Ritoznaj, ki ga je pisatelj Malešič s tako težavo zamislil v svoj "Kruh," spečen v Finžgarjevi Mladiki.

Iskal sem imena, ki se najbolj ponavljajo: ta se pričinja jo s "Sveti, Šent, Št. in Š." Bilo bi jih za celo brošurico. Nekateri mislijo, da prevladujejo na štajerskem, a njih statistike ne bom pregledoval, ker sem prava trenutke opazil, da niso zapisana čisto vsa imena: manjka n. pr. Godec pod Repom pri Slovenski Bistrici.

Dolga imena so: Hercegovšak, Kanižarica, Krepeličnik, Klokočevnik, Prosenjakovec, Semprimoznik, Podkostjanjeva itd. Če pa vzamem sestavljene nazive, so seveda še daljši: Šentilj v Slovenskih Gorah, Piskernikovo planinsko zavetišče v Logarjevi dolini itd. Kratko ime je Ig in Rt, ako se ne piše Art, najkrajše pa na Kočevskem Puc (polc).

Najpripravnejša so imena: Habab in Reber. Poslednjih je nad 20, zato da popotnik iz obeh smeri lahko pogodi vas ali zaselje.

Nekatere kraje človek težko

razume: Dolska Gorca pri St. Jurju ob južni železnici, in Zgornje Zdole. Umljivejša se ti zdi Katarinja pri Česnjicah, zlasti ker se oglašajo tik pred njo Kašelji, spodnji in zgornji. Kašlja kajpada ne smeš izvajati iz Kastela. Mala Dolga noga pa bi morala stati malo više med dolgimi krajevnimi nazivi.

Bog Kurent (narejen iz quaranta) je krstil nekatere kraje: Korant, Kuret, Kuretno. Kdo ve, ali ima kaj opravka s Pijano goru? Kaj pa User, Polule; (v Bosni govorijo tudi jasno: Kakanj)? Si že čul, da so šli Bolehneci in Bolehneci z Zdravci za Tuji grm, a Pametnik še za Višji grm? Tega pa ni bilo treba Lačni vasi niti Lačnemu vrhu, prisegam vam na vse Hudimarje.

Dravska banovina premore svoj Zverinjak, kjer živi raznoter Zvirce: Srnjak, Srenjakovec, Lisčje, Zajčja gora (vas), Zajčji kot (vrh), Zajčki, Zajkole, Turje, Turjak, Volčja jama (gomila), Vučja ves, Vučje, Vukovci, Jelenje, Jelenje, Jelenčje, Pasjek, Pesek, Pesjak, Pesnica, Mače (k), Mački. Po naših Kopoljah, Planinah, Planjavah se srečujejo: Konj, Kuželj, Telče, Krmačina, Kravjek, Volovnik, Svinjska vas, Oslov vrh, Kozlovec, Kozi rep (rog, hrbet, vrh), Ovčja, Ovčja vas, Govejke; Ribjak, Ribnica, Zabajak; Petelin, Koškač, Kurja vas, Račja vas, Tičevo, Vranje, Vranke, Sračnik, Žerjav. Kam pa naj denem ščurke, Predkonjsko ali Predoslje?

Sovražno se gledata žalostna gora in Vesela gora; Težka voda in Lahko, če hočete še Lajše (g. Zalaznik vidi v njem Lazišče). Da neznanska večina človeškega rodu obstoji iz mrtevcev, se razbere pri nas: enkrat samkrat nas srečajo Zivci, vsaj petkrat pa Mrt (Dolgi, Goli, Slabi, Volčji). Je tega kriva Malarija?

V mladinsko slovstvo (Zvonček, Sokolič) je že prišla Poštena vas, ki odtehta Pridno vas. Ako sta se vasici sami tako krstili, sta pomagali do ugleda pregovoru, ki trdi: Dobro blago se samo hvali. Za take naselbine je odveč vsako Beričevo . . . ("Življenje in Svet.")

Afrika ni več divja

Za velik del javnosti, ki jo zanima današnji pisani svet, velja še vedno približno oni pojmi o Afriki, ki so se razširili po velikih, uspešnih ekspedicijah Stanleya in Livingstona. Ponekod prevladuje mnenje, da so v Afriki še veliki predeli, ki belcem niso znani in da je zelo težko, da prav nevarno, "prodirati" v notranjost Afrike.

Pri vsem tem pozabljamo, da je Afrika že v starem veku imela precejšnjo vlogo v evropski zgodovini in da na svetovnem torišču ni nikak novinec. Tudi če ne jemljemo v poštev severne Afrike, ki so jo že v 6. stoletju pred Kristusom kolonizirali belci, ne smemo prezreti, da so na zapadni obali Afrike Evropeji kupčevali in se naseljevali že v času, ko je Amerika še čakala svojega Kolumba.

Kakšna je osrednja ali centralna Afrika v naših dneh?

Oni, ki hočejo za se odkrivati njene svojvrstnosti in prodirati na neznana področja, se po navadi podajo v pokrajine zapadne Afrike, zakaj v vzhodni Afriki ni več nobenega neznanega kraja. Kenya, Uganda in Tanganika so dandanes približno tako "divje" kakor Riviera na višku sezone. Vsa ta ozemlja so prepletena s tisoče kilometrov dolgo mrežo železniških in parniških prometnih cest; imajo vse polno avtomobilskih cest in dobrih stez. Povsod srečujemo vladne postaje, farme, plantaže kave in bombaža; vidijo se mesta, klube, igrišča za golf, itd. Velike množice naseljenecv nenehoma povečujejo obiludenost dežele.

V krajih, ki so poljedelsko manj razviti, so si lovci že zdavnaj razdelili svoje revirje in ni ga žrela, ki ne bi bilo že dolgo znano. Prospekti britske kolonialne uprave o vzhodnoafriških kolonijah in protektoratih so podobni prospektom ameriških železniških družb v Californiji.

Tako so danes cilj pustolovščin željnih popotnikov belgijski Kongo, zlasti gozdna ozemlja Ituri in zapadnoafriške posesti Francije in Anglije. Ni še več kot nekoliko mesecev, kar so angleški in ameriški listi priobčili izbrpna poročila o nameravani ekspediciji v doslej "neznane dele" iturijskega gozda. Pred dvema letoma je pisec teh vrstic prepotoval doberšen del iturijske pokrajine. Stotine kilometrov smo se prevozili v tovornem avtomobilu po izbornih cestah. Nadaljnje stotine kilometrov smo prepotovali v kanusu. Sedaj so se avtomobilske ceste že tolikanj razširile, da so ekspedicije s kanusom in nosači skoraj že odveč. Pa tudi če je način potovanja še vedno primitiven, ceste niso več take. Vsa pota so vključena v dobro organizirano mrežo javnega prometa, vsa imajo oblasti v razvidnosti in jih same uporabljajo. Tudi nosači ti danes preskrbe kar oblasti. Poleg vladnih postaj, ki jih povsod najdeš, srečuješ ob poti tudi trgovska skladišča, katoliške in protestantske misijonske hiše in ambulatorije. Vasi domačinov pogosto obiskujejo strokovno izučene bolniške sestre in zdravniki. V velikih gozdnih jasah in na robu gozdovja so selišča belcev, ki tu goje bombaž in kavo ter pridelujejo palmove olje. Ko smo tu naseljene uradnike vprašali, kje so neraziskani deli iturijskega gozdovja, so se nam smehljali, češ, zakaj niste pred 50. leti prišli s Stanleyem?!

Podobno je povsod v belgijskem Kongu. Od ustja Konga v Atlantski ocean tja do jezera Tanganyika v osrčju celine in po vseh večjih pritokih reke vse do meje Rodezije se vrši redni železniški in parniški promet. Na rodezijski meji imaš priključek na železniški promet z luksuznimi vlaki v Južnoafriško Unijo. Več tisoč kilometrov avtomobilskih cest in stez je preprodo belgijski Kongo tja do zadnjega kotečka. Mesto Boma ob ustju Konga ima dvakrat na teden letalsko zvezo z Elisabethville na daljnem koncu zgornjega Konga. Poleg tega obstojita še dve nadaljnji zračni liniji.

Često čitamo o "pogumnih popotnikih," ki so prodrli ob vseh mogočih ovirah in nevarnostih v nedostopne, neraziskane dežele — v kolonije s pravičnimi imeni "Obala Slonove kosti," "Zlato obrežje," Nigerija, Dahoma. Čujmo, kaj pravi k temu "Union Coloniale Francaise":

"Vse naše ozemlje, pa naj gre za kolonije ali mandatne dežele, je že dolga leta raziskano do zadnjega kotečka. Vladne postaje, misijoni, banke, šole, bolnice, ambulatoriji, parniki, telefonska in brzojavna služba, železnice, avtomobilske ceste, javna pota, sodišča in sodniki — vse to imaš, kamorkoli se obrneš.

"Ljudsko štetje se bo tu izvršilo približno tako natanko kot v Parizu. Z vsimi urojenimi v tesnih stikih. Mnogi njihovi poglavarji bivajo v hišah, ki so stale sto do dve sto tisoč frankov in ki so jih zgradili francoski arhitekti. Rožnato spodnje perilo dobivajo njihove žene od 'Bon Marche' v Parizu. Urojenec se niso upeljali samo v denarni promet, marveč so celo že večji prometa s čeki. Učni zavod za babice v Dakaru prebaja; vidiš lepa mesta, klube, igrišča za golf, itd. Velike množice naseljenecv nenehoma povečujejo obiludenost dežele.

"Vse naše ozemlje, pa naj gre za kolonije ali mandatne dežele, je že dolga leta raziskano do zadnjega kotečka. Vladne postaje, misijoni, banke, šole, bolnice, ambulatoriji, parniki, telefonska in brzojavna služba, železnice, avtomobilske ceste, javna pota, sodišča in sodniki — vse to imaš, kamorkoli se obrneš.

"Ljudsko štetje se bo tu izvršilo približno tako natanko kot v Parizu. Z vsimi urojenimi v tesnih stikih. Mnogi njihovi poglavarji bivajo v hišah, ki so stale sto do dve sto tisoč frankov in ki so jih zgradili francoski arhitekti. Rožnato spodnje perilo dobivajo njihove žene od 'Bon Marche' v Parizu. Urojenec se niso upeljali samo v denarni promet, marveč so celo že večji prometa s čeki. Učni zavod za babice v Dakaru prebaja; vidiš lepa mesta, klube, igrišča za golf, itd. Velike množice naseljenecv nenehoma povečujejo obiludenost dežele.

železniško omrežje s 3.000 km. Avtomobilskih cest je samo v francoski Zahodni Afriki, brez francoskega Konga, približno 7.000 km."

Angleška kolonialna uprava pa mi je nedavno pisala:

"Kolikor prihaja Velika Britanija v stike z zapadno Afriko, ne pozna v teh predelih ne enega kraja, ki bi bil neraziskan in vladi neznan in ki ne bi bil pod njeno kontrolo; takisto ni več nobenega plemena urojenecv, ki belcem ne bi bilo znano ali ki belcev ne bi poznalo."

Samo kolonija Nigerija, ki je že leta 1893, začela graditi železnice, razpolaga danes, v številni ozkotirne proge, z železniškim omrežjem 2.500 km. Lahko potuješ z avtom od Atlantske obale križem cele kolonije do Čadskega jezera na njeni južnovzhodni meji ali do Khartuma v egiptemskem Sudanu.

En sam del Afrike, in sicer ne posebno velika dežela v ekvatorski Afriki, namreč zamorska republika Liberia, ima še kraje, katerih belci ne poznajo in ki še niso vključeni v trgovski promet in odprti naši civilizaciji. Toda prav v te kraje nič ne mika onih, ki se po raznih listih tolikanj bahajo s svojimi afriškimi ekspedicijami. Zakaj ne? Tu bi si namreč bili morali plačilo za raziskovanje neznanih pokrajin pošteno zaslužiti z velikim trudom in delom; nemara bi bilo tudi kaj nevarnosti. Take resne avanture pa salonskim pustolovcem nič kaj ne dišijo.

(Po Flandru.)

ZNACILNO

Nemcem je — kot znano — Društvo narodov trn v peti. Zato radi objavljajo slične zgodbe, ki pa so najbrž zvite iz trte.

Na glavni pošti v Ženevi dvigajo trije gospodje poštno ležeco korespondenco, pa nimajo nobenih izkaznic.

Nezaupno vpraša uradnik prvega:

"Kako se pišete?"

"Marconi!"

"Ali lahko dokažete?"

Skupna potovanja

priredimo v prihodnjih treh mesecih

Če ste se odločili za potovanje v domovino, nam pišite takoj za natančnejšo pojasnino. — Naše dolgoletne izkušnje vam jamčijo najboljšo potovanje. Denarna nakazila izvršujemo takoj in zanesljivo po dnevnem kursu. Cene dinarjev in lirar so zdaj také, da niso navedene, da jih tu ne moremo navesti. Izvršujemo pa plačila v ameriških dolarjih: za \$5.00 nam je treba poslati \$5.75; za izplačilo \$10.00 pa \$10.85; za izplačilo \$20.00 nam je za treba poslati \$21.00 in za izplačilo \$50.00 pa samo \$51.50. Nujna nakazila izvršujemo po Cable letter za pristojbino \$1.00.

SLOVENIJE PUBLISHING CO.

"Glas Naroda"

216 West 18th St., New York, N. Y.

Tujec se nasmeje, stopi na javnem aparatu in ga stavi in sestavi v par sekundah. "Hvala; prosim vašo pisano." "Uferini sem jaz," pravi, "gi tujec brez poziva. Odklok in pokaže poštarjo lobeka v roki. Kar takoj potegne čudodelnik iz žepa ogromen sopek svetlobe. "Hvala, izvolite vašo pisano." Tretji tujec je v zadregu opravičuje:

"Dragi gospod, žal vam mam kaj pokazati in tudi lati ne znam . . ."

"Komisar Društva narodov Molče mu izroči uradno gova pisma.

ZA STARI KRAJ

POTOVANJE:

Če ste namenjeni v tujino, se interes, da se poslužite te našteje zanesljive domače trditve. Pišite po Vozni red s cenami naših važnih LINIJE IN PARNIKI!

CENE ZA DENARNE POSLUGE			
Za	\$ 3.00	120 Din	\$ 4.00
Za	5.00	215 Din	\$ 6.00
Za	10.00	440 Din	\$ 12.00
Za	15.00	500 Din	\$ 18.00
Za	20.00	890 Din	\$ 24.00
Za	22.15	1.000 Din	\$ 26.00
Za	50.00	2.500 Din	\$ 64.00

Pri večjih zneskih sorazmerno nižje cene. Če se cene sedaj hitro menjajo, dene cene podvržene spremeni.

Pošiljamo tudi v dolžarje. Vse pošiljke naslovite na:

LEO ZAKRAJŠEK

GENERAL TRAVEL SERVICE

1359 Second Ave., New York, N. Y.

TISKOVINA

od najmanjših do največjih DRUŠTV in posameznikov izdeluje lično moderna slovenska unijska tiskarna.

Ameriška Domovina 6117 ST. CLAIR AVE. CLEVELAND, OHIO

GLAS NARODA

NAJSTAREJŠI NEODVISNI SLOVENSKE DNEVNIK V AMERIKI

je naš (bolj) razširjen slovenski list v Ameriki; doneska vsebuje svetovne novosti, vsebuje izvirna poročila iz stare in novevine; mnogo šale in romanov najboljših pisateljev.

Pošljite \$1.00 in pričeli ga bomo pošiljati.

Vsa pisma naslovite na: GLAS NARODA

216 W. 18th St., New York, N. Y.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Tužnih src naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znancem, da nam je nemila smrt nenadoma pobrala ljubljeno soprogo in dobro mater

MARY MUSEC

Nepczabna pokojnica je bila stara šele 42 let. Rojena je bila v vasi Zagorica pri Dobrem Polju na Dolenjskem v Jugoslaviji. Njeno dekleško ime je bilo Erčul in pri hiši se je reklo pri Mirovih. V Ameriko je prišla pred 24 leti in sicer na Gilbert, Minn. V teh 24 letih smo bivali v različnih krajih železnega okrožja. V Minneapolis, zadnjih 8 let pa smo bivali v Kitzville-u. Pokojnica je imela že kakšnih pet let visok krvni pritisk, vzrok smrti pa je bil mrtuod. Dne 24. avgusta je še danes dan okoli hodila in delala, proti večeru, okoli šeste ure pa je začela glava boleati in je šla v posteljo, in takoj nato jo je zadel mrtuod, da ni mogla nič več govoriti in sploh nobenega ude več rabiti. Umrla je cani zdravnik je izjavil, da ne more nič več pomagati. Počasi 40 minut čez polnoč 25. avgusta. Pokopali smo jo 28. avgusta ob 9. uri dopoldne z maso zadušnico in po cerkvenih obredih. Za njo žaluje soproj in sedem otrok tu v Minnesoti, en brat v Milwaukee, Wis., v starem kraju pa 82 let stari oče, dva brata in dve sestr.

Pokojnica je bila članica društva sv. Janeza Krstnika, 112 JSKJ, katero društvo ji je preskrbelo lep pogreb. Naj bo njemu mestu izrečena najlepša zahvala članom društva 112 JSKJ in vsem drugim prijateljem, ki so v zadnji poizvedbi pomagali darovali vence in cvetlice, vsem, ki so darovali v našo zadušnico, vsem, ki so jo obiskali na mrtvaškem odru, vsem, ki so dali za pogreb potrebne avtomobile na razpolago, vsem, ki so spremili na njeni zadnji poti, in vsem, ki so nam na en ali drugi način izkazali sožalje, tolažbo in pomoč v žalostnih urah. Ti pa, dobra soproga, dobra mati in dobra gospodinja, spavaj sladko in odpodaj se od dolgoletnega truda v naravnem spavaj zemlje. Ne bomo Te pozabili in Tvoj spomin bomo obdržali v lepem spominu, dokler tudi mi ne pridemo za Teboj tja, kjer ni več ločitve in trpljenja!

Zaljubljeni ostali: Ignatz Musec, soproj; August (22 let), Mary (21 let), Joe (19 let), Olga (18 let), Ignatz (15 let), Vida (14 let), in John (9 let), otroci.

Kitzville, Minn., 22. septembra 1933.